

BOOKSTACKS CLASSICS

B

Παρμενίδης

Plato (c. 428-348 BCE)

Ἑλληνική EDITION

Publication record

TITLE	Παρμενίδης
AUTHOR	Plato (c. 428-348 BCE)
EDITION	Bookstacks TEI edition, based on the source electronic edition
SOURCE	Platonis Opera. Clarendon Press. 1910
PUBLISHED	21 August 2026
EDITION ID	plato__parmenides
CANONICAL URI	bookstacks.org

RIGHTS AND AVAILABILITY

The underlying ancient work is in the public domain. Rights in this translation and source encoding are described below. This derived TEI file is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License; source rights remain as recorded in sourceDesc. View the canonical license terms.

No ISBN has been assigned. The stable Bookstacks edition identifier and canonical URI above serve as the publication record for this digital edition. Bookstacks asserts no additional restriction over this generated PDF beyond the canonical source terms.

Περιεχόμενα

Παρμενίδης

1

Παρμενίδης

ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν ἀφικόμεθα, κατ' ἀγορὰν ἐνετύχομεν Ἀδείμαντῳ τε καὶ Γλαύκῳ · καὶ μου λαβόμενος τῆς χειρὸς ὁ Ἀδείμαντος, Χαῖρ', ἔφη, ὦ Κέφαλε, καὶ εἴ του δέη τῶν τῆδε ὦν ἡμεῖς δυνατοί, φράζε. ἀλλὰ μὲν δὴ, εἶπον ἐγώ, πάρεμί γε ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, δεησόμενος ὑμῶν. λέγοις ἄν, ἔφη, τὴν δέησιν. καὶ ἐγώ εἶπον · τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν τῷ ὁμομητρίῳ τί ἦν ὄνομα; οὐ γὰρ μένημαι. παῖς δέ που ἦν, ὅτε τὸ πρότερον ἐπεδήμησα δεῦρο ἐκ Κλαζομενῶν · πολὺς δὲ ἤδη χρόνος ἐξ ἐκείνου. τῷ μὲν γὰρ πατρί, δοκῶ, Πυριλάμπης ὄνομα. πάνυ γε, ἔφη. αὐτῷ δέ γε; Ἀντιφῶν. ἀλλὰ τί μάλιστα πυνθάνη; οἶδε, εἶπον ἐγώ, πολῖται τ' ἐμοὶ εἰσι, μάλα φιλόσοφοι, ἀκηκόασί τε ὅτι οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Πυθοδώρῳ τινὶ Ζήνωνος ἐταίρῳ πολλὰ ἐντετύχηκε, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ποτε Σωκράτης καὶ Ζήνων καὶ Παρμενίδης διελέχθησαν, πολλάκις ἀκούσας τοῦ Πυθοδώρου ἀπομνημονεύει. ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις. τούτων τοίνυν, εἶπον, δεόμεθα διακοῦσαι. ἀλλ' οὐ χαλεπὸν, ἔφη · μειράκιον γὰρ ὦν αὐτοὺς εὖ μάλα διεμελέτησεν, ἐπεὶ νῦν γε κατὰ τὸν πάππον τε καὶ ὁμώνυμον πρὸς ἱππικὴν τὰ πολλὰ διατρίβει. ἀλλ' εἰ δεῖ, ἴωμεν παρ' αὐτόν · ἄρτι γὰρ ἐνθένδε οἴκαδε οἵχεται, οἰκεῖ δὲ ἐγγὺς ἐν Μελίτῃ.

ταῦτα εἰπόντες ἐβαδίζομεν, καὶ κατελάβομεν τὸν Ἀντιφῶντα οἴκοι, χαλινόν τινα χαλκεῖ ἐκδιδόντα σκευάσαι · ἐπειδὴ δὲ ἐκείνου ἀπηλλάγη οἷ τε ἀδελφοὶ ἔλεγον αὐτῷ ὦν ἔνεκα παρεῖμεν, ἀνεγνώρισέν τέ με ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας καί με ἡσπάζετο, καὶ δεομένων ἡμῶν διελθεῖν τοὺς λόγους, τὸ μὲν πρῶτον ὥκνει—πολὺ γὰρ ἔφη ἔργον εἶναι—ἔπειτα μέντοι διηγεῖτο. ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἀντιφῶν λέγειν τὸν Πυθόδωρον ὅτι ἀφίκοντό ποτε εἰς Παναθήναια τὰ μεγάλα Ζήνων τε καὶ Παρμενίδης. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην εὖ μάλα ᾗδη πρεσβύτην εἶναι, σφόδρα πολιόν, καλὸν δὲ ἀγαθὸν τὴν ὕψιν, περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἐξήκοντα · Ζήωνα δὲ ἐγγὺς τῶν τετταράκοντα τότε εἶναι, εὐμήκη δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν, καὶ λέγεσθαι αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. καταλύειν δὲ αὐτοὺς ἔφη παρὰ τῷ Πυθοδώρῳ

ἐκτὸς τείχους ἐν Κεραμεικῷ · οἳ δὴ καὶ ἀφικέσθαι τὸν τε Σωκράτη καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ πολλούς, ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι τῶν τοῦ Ζήνωνος γραμμάτων—τότε γὰρ αὐτὰ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι—Σωκράτη δὲ εἶναι τότε σφόδρα νέον. ἀναγιγνώσκειν οὖν αὐτοῖς τὸν Ζήωνα αὐτόν, τὸν δὲ Παρμενίδην τυχεῖν ἔξω ὄντα · καὶ εἶναι πάνυ βραχὺ ἔτι λοιπὸν τῶν λόγων ἀναγιγνώσκομένων, ἥνίκα αὐτός τε ἐπείσελθεῖν ἔφη ὁ Πυθόδωρος ἔξωθεν καὶ τὸν Παρμενίδην μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοτέλη τὸν τῶν τριάκοντα γενόμενον, καὶ σμίχρ' ἄττα ἔτι ἐπακοῦσαι τῶν γραμμάτων · οὐ μὴν αὐτός γε, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἀκηκοέναι τοῦ Ζήνωνος· τὸν οὖν Σωκράτη ἀκούσαντα πάλιν τε κελεῦσαι τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγῶναι, καὶ ἀναγνώσθαι, πῶς, φάναι, ὦ Ζήνων, τοῦτο λέγεις; εἰ πολλά ἐστι τὰ ὄντα, ὥς ἄρα δεῖ αὐτὰ ὅμοιά τε εἶναι καὶ ἀνόμοια, τοῦτο δὲ δὴ ἀδύνατον · οὔτε γὰρ τὰ ἀνόμοια ὅμοια οὔτε τὰ ὅμοια ἀνόμοια οἶόν τε εἶναι; οὐχ οὕτω λέγεις; οὕτω, φάναι τὸν Ζήωνα· οὐκοῦν εἰ ἀδύνατον τά τε ἀνόμοια ὅμοια εἶναι καὶ τὰ ὅμοια ἀνόμοια, ἀδύνατον δὴ καὶ πολλά εἶναι; εἰ γὰρ πολλά εἴη, πάσχοι ἂν τὰ ἀδύνατα. ἄρα τοῦτό ἐστιν ὃ βούλονται σου οἱ λόγοι, οὐκ ἄλλο τι ἢ διαμάχεσθαι παρὰ πάντα τὰ λεγόμενα ὥς οὐ πολλά ἐστι; καὶ τούτου αὐτοῦ οἶε σοι τεκμήριον εἶναι ἕκαστον τῶν λόγων, ὥστε καὶ ἡγῆ τοσαῦτα τεκμήρια παρέχεσθαι, ὅσουσπερ λόγους γέγραφας, ὥς οὐκ ἔστι πολλά; οὕτω λέγεις, ἢ ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς καταμανθάνω;

οὐκ, ἀλλὰ, φάναι τὸν Ζήωνα, καλῶς συνήκας ὅλον τὸ γράμμα ὃ βούλεται· μανθάνω, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ὦ Παρμενίδη, ὅτι Ζήνων ὅδε οὐ μόνον τῇ ἄλλῃ σου φιλίᾳ βούλεται ὤκειωσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ συγγράμματι· ταυτὸν γὰρ γέγραφε τρόπον τινὰ ὅπερ σύ, μεταβάλλων δὲ ἡμᾶς πειρᾶται ἐξαπατᾶν ὥς ἕτερόν τι λέγων. σὺ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν ἐν φῆς εἶναι τὸ πᾶν, καὶ τούτων τεκμήρια παρέχῃ καλῶς τε καὶ εὖ · ὅδε δὲ αὖ οὐ πολλά φησιν εἶναι, τεκμήρια δὲ καὶ αὐτὸς πάμπολλα καὶ παμμεγέθη παρέχεται. τὸ οὖν τὸν μὲν ἐν φάναι, τὸν δὲ μὴ πολλά, καὶ οὕτως ἐκάτερον λέγειν ὥστε μηδὲν τῶν αὐτῶν εἰρηκέναι δοκεῖν σχεδὸν τι λέγοντας ταῦτά, ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους φαίνεται ὑμῖν τὰ εἰρημένα εἰρῆσθαι· ναί, φάναι τὸν Ζήωνα, ὦ Σώκρατες. σὺ δ' οὖν τὴν ἀλήθειαν τοῦ γράμματος οὐ πανταχοῦ ἥσθησαι· καίτοι ὥσπερ γε αἱ Λάκαιναι σκύλακες εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα · ἀλλὰ πρῶτον μὲν σε τοῦτο λανθάνει, ὅτι οὐ παντάπασιν οὕτω σεμνύνεται τὸ γράμμα, ὥστε ἅπερ σὺ λέγεις διανοηθὲν γραφῆναι, τοὺς ἀνθρώπους δὲ ἐπικρυπτόμενον ὥς τι μέγα διαπραττόμενον · ἀλλὰ σὺ μὲν εἶπες τῶν συμβεβηκότων τι, ἔστι δὲ τό γε ἀληθὲς βοήθειά τις ταῦτα πρὸς γράμματα τῷ Παρμενίδου λόγῳ πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτὸν κωμωδεῖν ὥς εἰ ἓν ἐστι, πολλά καὶ γελοῖα συμβαίνει πάσχειν τῷ λόγῳ καὶ ἐναντία αὐτῷ. ἀντιλέγει δὴ οὖν τοῦτο τὸ γράμμα πρὸς τοὺς τὰ πολλά λέγοντας, καὶ ἀνταποδίδωσι ταῦτα καὶ πλείω, τοῦτο βουλόμενον δηλοῦν, ὥς ἔτι γελοιότερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἢ ὑπόθεσις, εἰ πολλά ἐστιν, ἢ ἡ τοῦ ἓν εἶναι, εἰ

τις ικανῶς ἐπεξίλοι. διὰ τοιαύτην δὴ φιλονικίαν ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη, καὶ τις αὐτὸ ἔκλειψε γραφέν, ὥστε οὐδὲ βουλευσασθαι ἐξεγένετο εἴτ' ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἶτε μή. ταύτη οὖν σε λανθάνει, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὐχ ὑπὸ νέου φιλονικίας οἶε αὐτὸ γεγράφθαι, ἀλλ' ὑπὸ πρεσβυτέρου φιλοτιμίας · ἐπεὶ, ὅπερ γ' εἶπον, οὐ κακῶς ἀπῆκασας.

ἀλλ' ἀποδέχομαι, φάναι τὸν Σωκράτη, καὶ ἡγοῦμαι ὡς λέγεις ἔχειν. τότε δέ μοι εἰπέ · οὐ νομίζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἰδός τι ὁμοιότητος, καὶ τῷ τοιούτῳ αὖ ἄλλο τι ἐναντίον, ὃ ἔστιν ἀνόμοιον · τούτοις δὲ δυοῖν ὄντοις καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τᾶλλα ἃ δὴ πολλὰ καλοῦμεν μεταλαμβάνειν; καὶ τὰ μὲν τῆς ὁμοιότητος μεταλαμβάνοντα ὅμοια γίνεσθαι ταύτη τε καὶ κατὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν μεταλαμβάνῃ, τὰ δὲ τῆς ἀνομοιότητος ἀνόμοια, τὰ δὲ ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα; εἰ δὲ καὶ πάντα ἐναντίων ὄντων ἀμφοτέρων μεταλαμβάνει, καὶ ἔστι τῷ μετέχειν ἀμφοῖν ὅμοιά τε καὶ ἀνόμοια αὐτὰ αὐτοῖς, τί θαυμαστόν; εἰ μὲν γὰρ αὐτὰ τὰ ὅμοιά τις ἀπέφαινε ἀνόμοια γιγνόμενα ἢ τὰ ἀνόμοια ὅμοια, τέρας ἂν οἶμαι ἦν · εἰ δὲ τὰ τούτων μετέχοντα ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα ἀποφαίνει πεπονθότα, οὐδὲν ἔμοιγε, ὦ Ζήνων, ἄτοπον δοκεῖ, οὐδέ γε εἰ ἐν ἅπαντα ἀποφαίνει τις τῷ μετέχειν τοῦ ἑνὸς καὶ ταῦτα ταῦτα πολλὰ τῷ πλήθους αὖ μετέχειν. ἀλλ' εἰ ὃ ἔστιν ἓν, αὐτὸ τοῦτο πολλὰ ἀποδείξει καὶ αὖ τὰ πολλὰ δὴ ἓν, τοῦτο ἤδη θαυμάσομαι. καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὡσαύτως · εἰ μὲν αὐτὰ τὰ γένη τε καὶ εἶδη ἐν αὐτοῖς ἀποφαίνοι τἀναντία ταῦτα πάθη πάσχοντα, ἄξιον θαυμάζειν · εἰ δ' ἐμὲ ἓν τις ἀποδείξει ὄντα καὶ πολλὰ, τί θαυμαστόν, λέγων, ὅταν μὲν βούληται πολλὰ ἀποφῆναι, ὡς ἕτερα μὲν τὰ ἐπὶ δεξιᾷ μου ἔστιν, ἕτερα δὲ τὰ ἐπ' ἀριστερά, καὶ ἕτερα μὲν τὰ πρόσθεν, ἕτερα δὲ τὰ ὀπισθεν, καὶ ἄνω καὶ κάτω ὡσαύτως—πλήθους γὰρ οἶμαι μετέχω—ὅταν δὲ ἓν, ἐρεῖ ὡς ἐπὶ ἡμῶν ὄντων εἷς ἐγὼ εἰμι ἄνθρωπος μετέχων καὶ τοῦ ἑνός · ὥστε ἀληθῆ ἀποφαίνει ἀμφοτέρα. ἐὰν οὖν τις τοιαῦτα ἐπιχειρῇ πολλὰ καὶ ἐν ταῦτόν ἀποφαίνειν, λίθους καὶ ξύλα καὶ τὰ τοιαῦτα, τί φήσομεν αὐτόν πολλὰ καὶ ἐν ἀποδεικνύναι, οὐ τὸ ἐν πολλὰ οὐδὲ τὰ πολλὰ ἓν, οὐδέ τι θαυμαστόν λέγειν, ἀλλ' ἅπερ ἂν πάντες ὁμολογοῖμεν · ἐὰν δὲ τις ὦν νυνδὴ ἐγὼ ἔλεγον πρῶτον μὲν διαιρῆται χωρὶς αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ εἶδη, οἷον ὁμοιότητά τε καὶ ἀνομοιότητα καὶ πλήθος καὶ τὸ ἐν καὶ στάσιν καὶ κίνησιν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, εἴτα ἐν ἑαυτοῖς ταῦτα δυνάμενα συγκεράννυσθαι καὶ διακρίνεσθαι ἀποφαίνῃ, ἀγαίμην ἂν ἔγωγ', ἔφη, θαυμαστῶς, ὦ Ζήνων.

ταῦτα δὲ ἀνδρείως μὲν πάνυ ἡγοῦμαι πεπραγματεῦσθαι · πολὺ μεντὰν ὦδε μᾶλλον, ὡς λέγω, ἀγασθεῖν εἴ τις ἔχοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἶδεσι παντοδαπῶς πλεκομένην, ὥσπερ ἐν τοῖς ὀρωμένοις διήλθετε, οὕτως καὶ ἐν τοῖς λογισμῷ λαμβανομένοις ἐπιδείξει. λέγοντος δὴ, ἔφη ὁ Πυθόδωρος, τοῦ Σωκράτους ταῦτα αὐτὸς μὲν ἂν οἴεσθαι ἐφ' ἐκάστου ἄχθεσθαι τὸν τε Παρμενίδην καὶ τὸν Ζήνωνα, τοὺς δὲ πάνυ τε αὐτῷ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ θαμὰ εἰς ἀλλήλους βλέποντας μειδιᾷν ὡς

ἀγαμένους τὸν Σωκράτη. ὅπερ οὖν καὶ παυσαμένου αὐτοῦ εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην · ὦ Σώκρατες, φάναι, ὡς ἄξιός ἐστι ἀγασθαι τῆς ὁρμῆς τῆς ἐπὶ τοὺς λόγους. καὶ μοι εἰπέ, αὐτὸς σὺ οὕτω διήρησαι ὡς λέγεις, χωρὶς μὲν εἶδη αὐτὰ ἅττα, χωρὶς δὲ τὰ τούτων αὐτὸ μετέχοντα; καὶ τί σοι δοκεῖ εἶναι αὐτὴ ὁμοιότης χωρὶς ἧς ἡμεῖς ὁμοιότητος ἔχομεν, καὶ ἐν δὴ καὶ πολλὰ καὶ πάντα ὅσα νυνδὴ Ζήνωνος ἤκουες; ἐμοίγε, φάναι τὸν Σωκράτη. ἢ καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οἷον δικαίου τι εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ καὶ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ πάντων αὐτῶν τοιούτων; ναί, φάναι. τί δ', ἀνθρώπου εἶδος χωρὶς ἡμῶν καὶ τῶν οἷοι ἡμεῖς ἐσμεν πάντων, αὐτό τι εἶδος ἀνθρώπου ἢ πυρὸς ἢ καὶ ὕδατος; ἐν ἀπορίᾳ, φάναι, πολλάκις δὴ, ὦ Παρμενίδη, περὶ αὐτῶν γέγονα, πότερα χρὴ φάναι ὥσπερ περὶ ἐκείνων ἢ ἄλλως. ἢ καὶ περὶ τῶνδε, ὦ Σώκρατες, ἃ καὶ γελοῖα δόξειεν ἂν εἶναι, οἷον θριξὶ καὶ πηλὸς καὶ ῥύπος ἢ ἄλλο τι ἀτιμωτάτον τε καὶ φαυλότατον, ἀπορεῖς εἴτε χρὴ φάναι καὶ τούτων ἐκάστου εἶδος εἶναι χωρὶς, ὃν ἄλλο αὐτὸ ἢ ὦν τι ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα, εἴτε καὶ μή; οὐδαμῶς, φάναι τὸν Σωκράτη, ἀλλὰ ταῦτα μὲν γε ἅπερ ὁρώμεν, ταῦτα καὶ εἶναι · εἶδος δὲ τι αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι μὴ λίαν ἢ ἄτοπον. ἤδη μέντοι ποτέ με καὶ ἔθραξε μὴ τι ἢ περὶ πάντων ταυτὸν · ἔπειτα ὅταν ταύτῃ στῶ, φεύγων οἴχομαι, δείσας μὴ ποτε εἰς τινα βυθὸν φλυαρίας ἐμπεσὼν διαφθαρῶ · ἐκεῖσε δ' οὖν ἀφικόμενος, εἰς ἃ νυνδὴ ἐλέγομεν εἶδη ἔχειν, περὶ ἐκεῖνα πραγματευόμενος διατρίβω. νέος γὰρ εἰ ἔτι, φάναι τὸν Παρμενίδην, ὦ Σώκρατες, καὶ οὕτω σου ἀντίληπται φιλοσοφία ὡς ἔτι ἀντιλήφεται κατ' ἐμὴν δόξαν, ὅτε οὐδὲν αὐτῶν ἀτιμάσεις · νῦν δὲ ἔτι πρὸς ἀνθρώπων ἀποβλέπεις δόξας διὰ τὴν ἡλικίαν. τόδε δ' οὖν μοι εἰπέ. δοκεῖ σοι, ὡς φῆς, εἶναι εἶδη ἅττα, ὧν τάδε τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶν ἴσχειν, οἷον ὁμοιότητος μὲν μεταλαμβάνοντα ὅμοια, μεγέθους δὲ μεγάλα, κάλλους δὲ καὶ δικαιοσύνης δίκαιά τε καὶ καλὰ γίγνεσθαι;

πάνυ γε, φάναι τὸν Σωκράτη. οὐκοῦν ἦτοι ὅλου τοῦ εἶδους ἢ μέρους ἕκαστον τὸ μεταλαμβάνον μεταλαμβάνει; ἢ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς τούτων γένοιτο; καὶ πῶς ἂν; εἶπεν. πότερον οὖν δοκεῖ σοι ὅλον τὸ εἶδος ἐν ἐκάστῳ εἶναι τῶν πολλῶν ἐν ὧν, ἢ πῶς; τί γὰρ καλύει, φάναι τὸν Σωκράτη, ὦ Παρμενίδη, ἐν εἶναι; ἐν ἅρᾳ ὃν καὶ ταυτὸν ἐν πολλοῖς καὶ χωρὶς οὓσιν ὅλον ἅμα ἐνέσται, καὶ οὕτως αὐτὸ αὐτοῦ χωρὶς ἂν εἴη. οὐκ ἂν, εἴ γε, φάναι, οἷον εἰ ἡμέρα εἴη μία καὶ ἡ αὐτὴ οὕσα πολλαχοῦ ἅμα ἐστὶ καὶ οὐδὲν τι μᾶλλον αὐτὴ αὐτῆς χωρὶς ἐστίν, εἰ οὕτω καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἐν ἐν πᾶσιν ἅμα ταυτὸν εἴη. ἡδέως γε, φάναι, ὦ Σώκρατες, ἐν ταυτὸν ἅμα πολλαχοῦ ποιεῖς, οἷον εἰ ἰστίῳ καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους φαίης ἐν ἐπὶ πολλοῖς εἶναι ὅλον · ἢ οὐ τὸ τοιοῦτον ἡγῇ λέγειν; ἴσως, φάναι. ἢ οὖν ὅλον ἐφ' ἐκάστῳ τὸ ἰστίον εἴη ἂν, ἢ μέρος αὐτοῦ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ; μέρος. μεριστὰ ἄρα, φάναι, ὦ Σώκρατες, ἐστὶν αὐτὰ τὰ εἶδη, καὶ τὰ μετέχοντα αὐτῶν μέρους ἂν μετέχοι, καὶ οὐκέτι ἐν ἐκάστῳ ὅλον, ἀλλὰ μέρος ἐκάστου ἂν

εἴη. φαίνεται οὕτω γε. ἢ οὖν ἐθελήσεις, ὦ Σώκρατες, φάναι τὸ ἐν εἶδος ἡμῖν τῇ ἀληθείᾳ μερίζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἔσται; οὐδαμῶς, εἰπεῖν. ὅρα γάρ, φάναι· εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος μεριεῖς καὶ ἕκαστον τῶν πολλῶν μεγάλων μεγέθους μέρει σμικροτέρῳ αὐτοῦ τοῦ μεγέθους μέγα ἔσται, ἄρα οὐκ ἄλογον φανεῖται; πάννυ γ', ἔφη. τί δέ; τοῦ ἴσου μέρος ἕκαστον σμικρὸν ἀπολαβόν τι ἔξει ὥ ἐλάττονι ὄντι αὐτοῦ τοῦ ἴσου τὸ ἔχον ἴσον τῷ ἔσται; ἀδύνατον. ἀλλὰ τοῦ σμικροῦ μέρος τις ἡμῶν ἔξει, τούτου δὲ αὐτοῦ τὸ σμικρὸν μείζον ἔσται ἅτε μέρους ἑαυτοῦ ὄντος, καὶ οὕτω δὴ αὐτὸ τὸ σμικρὸν μείζον ἔσται· ὥ δ' ἂν προστεθῇ τὸ ἀφαιρεθέν, τοῦτο σμικρότερον ἔσται ἀλλ' οὐ μείζον ἢ πρίν. οὐκ ἂν γένοιτο, φάναι, τοῦτό γε. τίνα οὖν τρόπον, εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, τῶν εἰδῶν σοι τὰ ἄλλα μεταλήφεται, μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ ὅλα μεταλαμβάνειν δυνάμενα; οὐ μὰ τὸν Δία, φάναι, οὐ μοι δοκεῖ εὐκολον εἶναι τὸ τοιοῦτον οὐδαμῶς διορίσασθαι. τί δὲ δῆ; πρὸς τόδε πῶς ἔχεις; τὸ ποῖον;

οἴμαι σε ἐκ τοῦ τοιοῦδε ἐν ἕκαστον εἶδος οἶεσθαι εἶναι· ὅταν πόλλ' ἄττα μεγάλα σοι δόξη εἶναι, μία τις ἴσως δοκεῖ ἰδέα ἢ αὐτὴ εἶναι ἐπὶ πάντα ἰδόντι, ὅθεν ἐν τὸ μέγα ἡγήσῃ εἶναι. ἀληθῆ λέγεις, φάναι. τί δ' αὐτὸ τὸ μέγα καὶ τᾶλλα τὰ μεγάλα, ἐὰν ὡσαύτως τῇ ψυχῇ ἐπὶ πάντα ἴδῃς, οὐχὶ ἐν τι αὐτὸ μέγα φανέται, ὥ ταῦτα πάντα μεγάλα φαίνεσθαι; οἶοικεν. ἄλλο ἄρα εἶδος μεγέθους ἀναφανήσεται, παρ' αὐτό τε τὸ μέγεθος γεγονὸς καὶ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τούτοις αὖ πᾶσιν ἕτερον, ὥ ταῦτα πάντα μεγάλα ἔσται· καὶ οὐκέτι δὴ ἐν ἕκαστόν σοι τῶν εἰδῶν ἔσται, ἀλλὰ ἄπειρα τὸ πλῆθος. ἀλλά, φάναι, ὦ Παρμενίδη, τὸν Σωκράτη, μὴ τῶν εἰδῶν ἕκαστον ἢ τούτων νόημα, καὶ οὐδαμοῦ αὐτῷ προσήκη ἐγγίγνεσθαι ἄλλοθι ἢ ἐν ψυχῇς· οὕτω γάρ ἂν ἐν γε ἕκαστον εἴη καὶ οὐκ ἂν ἔτι πάσχοι ἃ νυνδὴ ἐλέγετο. τί οὖν; φάναι, ἐν ἕκαστόν ἐστι τῶν νοημάτων, νόημα δὲ οὐδενός; ἀλλ' ἀδύνατον, εἰπεῖν. ἀλλὰ τινός; ναί. ὄντος ἢ οὐκ ὄντος; ὄντος. οὐχ ἑνός τινος, ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα ἐπὶ νοεῖ, μίαν τινὰ οὔσαν ἰδέαν; ναί. εἴτα οὐκ εἶδος ἔσται τοῦτο τὸ νοούμενον ἐν εἶναι, αἰεὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἐπὶ πᾶσιν; ἀνάγκη αὖ φαίνεται. τί δὲ δῆ; εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οὐκ ἀνάγκη ἢ τᾶλλα φῆς τῶν εἰδῶν μετέχειν ἢ δοκεῖ σοι ἐκ νοημάτων ἕκαστον εἶναι καὶ πάντα νοεῖν, ἢ νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο, φάναι, ἔχει λόγον, ἀλλ', ὦ Παρμενίδη, μάλιστα ἔμοιγε καταφαίνεται ὥδε ἔχειν· τὰ μὲν εἶδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἐστάναι ἐν τῇ φύσει, τὰ δὲ ἄλλα τούτοις οἰκέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα, καὶ ἡ μέθεξις αὕτη τοῖς ἄλλοις γίγνεσθαι τῶν εἰδῶν οὐκ ἄλλη τις ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς. εἰ οὖν τι, ἔφη, οἶοικεν τῷ εἶδει, οἷόν τε ἐκεῖνο τὸ εἶδος μὴ ὅμοιον εἶναι τῷ εἰκασθέντι, καθ' ὅσον αὐτῷ ἀφωμοιώθη; ἢ ἔστι τις μηχανὴ τὸ ὅμοιον μὴ ὁμοίῳ ὅμοιον εἶναι; οὐκ ἔστι. τὸ δὲ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἄρ' οὐ μεγάλη ἀνάγκη ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ εἶδους μετέχειν; ἀνάγκη. οὐ δ' ἂν τὰ ὅμοια μετέχοντα ὅμοια ᾗ, οὐκ ἐκεῖνο ἔσται αὐτὸ τὸ εἶδος; παντάπασιν μὲν οὖν.

οὐκ ἄρα οἶόν τέ τι τῷ εἶδει ὅμοιον εἶναι, οὐδὲ τὸ εἶδος ἄλλω · εἰ δὲ μή, παρὰ τὸ εἶδος αἰεὶ ἄλλο ἀναφανήσεται εἶδος, καὶ ἂν ἐκεῖνό τω ὅμοιον ᾗ, ἕτερον αὖ, καὶ οὐδέποτε παύσεται αἰεὶ καινὸν εἶδος γιγνόμενον, ἐὰν τὸ εἶδος τῷ ἑαυτοῦ μετέχοντι ὅμοιον γίγνηται. ἀληθέστατα λέγεις. οὐκ ἄρα ὁμοιότητι τᾶλλα τῶν εἰδῶν μεταλαμβάνει, ἀλλὰ τι ἄλλο δεῖ ζητεῖν ὥ μεταλαμβάνει. εἰοικεν. ὁρᾷς οὖν, φάναι, ὦ Σώκρατες, ὅση ἡ ἀπορία ἐάν τις ὡς εἶδη ὄντα αὐτὰ καθ' αὐτὰ διορίζεται; καὶ μάλα. εὖ τοίνυν ἴσθι, φάναι, ὅτι ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδέπω ἄπτη αὐτῆς ὅση ἐστὶν ἡ ἀπορία, εἰ ἐν εἶδος ἕκαστον τῶν ὄντων αἰεὶ τι ἀφοριζόμενος θήσεις. πῶς δῆ; εἰπεῖν. πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, φάναι, μέγιστον δὲ τόδε. εἴ τις φαίη μηδὲ προσήκειν αὐτὰ γινώσκεισθαι ὄντα τοιαῦτα οἷά φαμεν δεῖν εἶναι τὰ εἶδη, τῷ ταῦτα λέγοντι οὐκ ἂν ἔχοι τις ἐνδείξασθαι ὅτι ψεύδεται, εἰ μὴ πολλῶν μὲν τύχοι ἐμπειρος ὢν ὁ ἀμφισβητῶν καὶ μὴ ἀφυῆς, ἐθέλοι δὲ πάνυ πολλὰ καὶ πόρρωθεν πραγματευομένου τοῦ ἐνδείκνυμένου ἔπεσθαι, ἀλλ' ἀπίθανος εἴη ὁ ἄγνωστα ἀναγκάζων αὐτὰ εἶναι. πῇ δῆ, ὦ Παρμενίδη; φάναι τὸν Σωκράτη. ὅτι, ὦ Σώκρατες, οἶμαι ἂν καὶ σὲ καὶ ἄλλον, ὅστις αὐτὴν τινα καθ' αὐτὴν ἐκάστου οὐσίαν τίθεται εἶναι, ὁμολογῆσαι ἂν πρῶτον μὲν μηδεμίαν αὐτῶν εἶναι ἐν ἡμῖν. πῶς γὰρ ἂν αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἔτι εἴη; φάναι τὸν Σωκράτη. καλῶς λέγεις, εἰπεῖν. οὐκοῦν καὶ ὅσαι τῶν ἰδεῶν πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν αἶε εἰσιν, αὐταὶ πρὸς αὐτάς τὴν οὐσίαν ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν εἴτε ὁμοιώματα εἴτε ὅπῃ δῆ τις αὐτὰ τίθεται, ὧν ἡμεῖς μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπονομαζόμεθα · τὰ δὲ παρ' ἡμῖν ταῦτα ὁμώνυμα ὄντα ἐκείνοις αὐτὰ αὖ πρὸς αὐτὰ ἐστὶν ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ εἶδη, καὶ ἑαυτῶν ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ὅσα αὖ ὀνομάζεται οὕτως. πῶς λέγεις; φάναι τὸν Σωκράτη. οἶον, φάναι τὸν Παρμενίδην, εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἢ δοῦλός ἐστιν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότης δῆπου, ὃ ἔστι δεσπότης, ἐκείνου δοῦλός ἐστιν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, ὃ ἔστι δοῦλος, δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπου ἀμφοτέρω ταῦτ' ἐστίν · αὐτὴ δὲ δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστὶν ὃ ἐστὶ, καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτὴ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας, ἀλλ' οὐ τὰ ἐν ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα τὴν δύναμιν ἔχει οὐδὲ ἐκεῖνα πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ', ὃ λέγω, αὐτὰ αὐτῶν καὶ πρὸς αὐτὰ ἐκεῖνά τε ἐστὶ, καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ὡσαύτως πρὸς αὐτά.

ἢ οὐ μανθάνεις ὃ λέγω; πάνυ γ', εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, μανθάνω. οὐκοῦν καὶ ἐπιστήμη, φάναι, αὐτὴ μὲν ὃ ἔστι ἐπιστήμη τῆς ὃ ἐστὶν ἀλήθεια αὐτῆς ἂν ἐκεῖνης εἴη ἐπιστήμη; πάνυ γε. ἐκάστη δὲ αὖ τῶν ἐπιστημῶν, ἢ ἔστιν, ἐκάστου τῶν ὄντων, ὃ ἔστιν, εἴη ἂν ἐπιστήμη · ἢ οὐ; ναί. ἢ δὲ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη οὐ τῆς παρ' ἡμῖν ἂν ἀληθείας εἴη, καὶ αὖ ἐκάστη ἢ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη τῶν παρ' ἡμῖν ὄντων ἐκάστου ἂν ἐπιστήμη συμβαίνοι εἶναι; ἀνάγκη. ἀλλὰ μὴν αὐτά γε τὰ εἶδη, ὡς ὁμολογεῖς, οὔτε ἔχομεν οὔτε παρ' ἡμῖν οἶόν τε εἶναι. οὐ γὰρ οὖν. γινώσκεται δὲ γέ που ὑπ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τοῦ τῆς ἐπιστήμης αὐτὰ τὰ γένη ἃ ἔστιν ἕκαστα; ναί. ὃ γε ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν. οὐ γάρ. οὐκ ἄρα ὑπὸ γε ἡμῶν γινώσκεται τῶν εἰδῶν οὐδέν, ἐπειδὴ

αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν. οὐκ ἔοικεν. ἄγνωστον ἄρα ἡμῖν καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν ὃ ἔστι καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ πάντα ἃ δὴ ὡς ιδέας αὐτὰς οὐσας ὑπολαμβάνομεν. κινδυνεύει. ὅρα δὴ ἔτι τούτου δεινότερον τόδε. τὸ ποῖον; φαίης ἄν που, εἴπερ ἔστιν αὐτό τι γένος ἐπιστήμης, πολὺ αὐτὸ ἀκριβέστερον εἶναι ἢ τὴν παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην, καὶ κάλλος καὶ τᾶλλα πάντα οὕτω. ναί. οὐκοῦν εἴπερ τι ἄλλο αὐτῆς ἐπιστήμης μετέχει, οὐκ ἂν τινα μᾶλλον ἢ θεὸν φαίης ἔχειν τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην; ἀνάγκη. ἄρ' οὖν οἷός τε αὖ ἔσται ὁ θεὸς τὰ παρ' ἡμῖν γινώσκειν αὐτὴν ἐπιστήμην ἔχων; τί γὰρ οὐ; ὅτι, ἔφη ὁ Παρμενίδης, ὠμολόγηται ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, μήτε ἐκεῖνα τὰ εἶδη πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν τὴν δύναμιν ἔχειν ἣν ἔχει, μήτε τὰ παρ' ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα, ἀλλ' αὐτὰ πρὸς αὐτὰ ἐκάτερα. ὠμολόγηται γάρ. οὐκοῦν εἰ παρὰ τῷ θεῷ αὕτη ἔστιν ἡ ἀκριβεστάτη δεσποτεία καὶ αὕτη ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη, οὐτ' ἂν ἡ δεσποτεία ἡ ἐκείνων ἡμῶν ποτὲ ἂν δεσπόσειεν, οὐτ' ἂν ἐπιστήμη ἡμᾶς γνοίη οὐδὲ τι ἄλλο τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ὁμοίως ἡμεῖς τε ἐκείνων οὐκ ἄρχομεν τῇ παρ' ἡμῖν ἀρχῇ οὐδὲ γινώσκομεν τοῦ θείου οὐδὲν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιστήμῃ, ἐκεῖνοί τε αὖ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὔτε δεσπῶται ἡμῶν εἰσιν οὔτε γινώσκουσι τὰ ἀνθρώπεια πράγματα θεοὶ ὄντες. ἀλλὰ μὴ λῖαν, ἔφη, ἢ θαυμαστός ὁ λόγος, εἴ τις τὸν θεὸν ἀποστερήσει τοῦ εἰδέναι.

ταῦτα μέντοι, ὦ Σώκρατες, ἔφη ὁ Παρμενίδης, καὶ ἔτι ἄλλα πρὸς τούτοις πάνυ πολλὰ ἀναγκαῖον ἔχειν τὰ εἶδη, εἴ εἰσιν αὗται αἱ ιδέαι τῶν ὄντων καὶ ὁριεῖται τις αὐτό τι ἕκαστον εἶδος · ὥστε ἀπορεῖν τε τὸν ἀκούοντα καὶ ἀμφισβητεῖν ὡς οὔτε ἔστι ταῦτα, εἴ τε ὅτι μάλιστα εἶη, πολλὴ ἀνάγκη αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα, καὶ ταῦτα λέγοντα δοκεῖν τε τι λέγειν καί, ὃ ἄρτι ἐλέγομεν, θαυμαστῶς ὡς δυσανάπειστον εἶναι. καὶ ἀνδρὸς πάνυ μὲν εὐφυοῦς τοῦ δυνησομένου μαθεῖν ὡς ἔστι γένος τι ἐκάστου καὶ οὐσία αὐτῇ καθ' αὐτήν, ἔτι δὲ θαυμαστοτέρου τοῦ εὐρήσοντος καὶ ἄλλον δυνησομένου διδάξαι ταῦτα πάντα ἱκανῶς διευκρινησάμενον. συγχωρῶ σοι, ἔφη, ὦ Παρμενίδη, ὁ Σωκράτης · πάνυ γάρ μοι κατὰ νοῦν λέγεις. ἀλλὰ μέντοι, εἶπεν ὁ Παρμενίδης, εἴ γέ τις δῆ, ὦ Σώκρατες, αὖ μὴ ἑάσει εἶδη τῶν ὄντων εἶναι, εἰς πάντα τὰ νυνδὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀποβλέψας, μηδέ τι ὁριεῖται εἶδος ἑνὸς ἐκάστου, οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἔξει, μὴ ἑὼν ιδέαν τῶν ὄντων ἐκάστου τὴν αὐτὴν αἰε εἶναι, καὶ οὕτως τὴν τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν παντάπασι διαφθερεῖ. τοῦ τοιούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖς καὶ μᾶλλον ἡσθῆσθαι. ἀληθῆ λέγεις, φάναι. τί οὖν ποιήσεις φιλοσοφίας πέρι; πῇ τρέψῃ ἀγνοουμένων τούτων; οὐ πάνυ μοι δοκῶ καθορᾶν ἓν γε τῷ παρόντι. πρῶ γάρ, εἰπεῖν, πρὶν γυμνασθῆναι, ὦ Σώκρατες, ὀρίζεσθαι ἐπιχειρεῖς καλὸν τέ τι καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν καὶ ἓν ἕκαστον τῶν εἰδῶν. ἐνενόησα γὰρ καὶ πρῶην σου ἀκούων διαλεγομένου ἐνθάδε Ἀριστοτέλει τῷδε. καλὴ μὲν οὖν καὶ θεία, εὖ ἴσθι, ἡ ὁρμὴ ἣν ὁρμαῖς ἐπὶ τοὺς λόγους · ἔλκυσσον δὲ σαυτὸν καὶ γύμνασαι μᾶλλον διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου εἶναι καὶ καλουμένης ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀδολεσχίας, ἕως ἔτι νέος εἶ · εἰ δὲ μὴ, σὲ

διαφεύζεται ἡ ἀλήθεια. τίς οὖν ὁ τρόπος, φάναι, ὦ Παρμενίδη, τῆς γυμνασίας; οὗτος, εἶπεν, ὄνπερ ἤκουσας Ζήνωνος. πλὴν τοῦτό γέ σου καὶ πρὸς τοῦτον ἠγάσθην εἰπόντος, ὅτι οὐκ εἶας ἐν τοῖς ὁρωμένοις οὐδὲ περὶ ταῦτα τὴν πλάνην ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ περὶ ἐκεῖνα ἃ μάλιστά τις ἂν λόγῳ λάβοι καὶ εἶδῃ ἂν ἠγήσαιτο εἶναι. δοκεῖ γάρ μοι, ἔφη, ταύτῃ γε οὐδὲν χαλεπὸν εἶναι καὶ ὅμοια καὶ ἀνόμοια καὶ ἄλλο ὅτιοῦν τὰ ὄντα πάσχοντα ἀποφαίνειν.

καὶ καλῶς γ', ἔφη. χρὴ δὲ καὶ τόδε ἔτι πρὸς τούτῳ ποιεῖν, μὴ μόνον εἰ ἔστιν ἕκαστον ὑποτιθέμενον σκοπεῖν τὰ συμβαίνοντα ἐκ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ ἔστι τὸ αὐτὸ τοῦτο ὑποτίθεσθαι, εἰ βούλει μᾶλλον γυμνασθῆναι. πῶς λέγεις; φάναι. οἶον, ἔφη, εἰ βούλει, περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἦν Ζήνων ὑπέθετο, εἰ πολλὰ ἔστι, τί χρὴ συμβαίνειν καὶ αὐτοῖς τοῖς πολλοῖς πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς τὸ ἐν καὶ τῷ ἐνὶ πρὸς τε αὐτὸ καὶ πρὸς τὰ πολλὰ · καὶ αὖ εἰ μὴ ἔστι πολλὰ, πάλιν σκοπεῖν τί συμβήσεται καὶ τῷ ἐνὶ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα · καὶ αὖθις αὖ ἐὰν ὑποθῇ εἰ ἔστιν ὁμοιότης ἢ εἰ μὴ ἔστιν, τί ἐφ' ἑκατέρας τῆς ὑποθέσεως συμβήσεται καὶ αὐτοῖς τοῖς ὑποτεθεῖσιν καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα. καὶ περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ κινήσεως καὶ περὶ στάσεως καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι · καὶ ἐνὶ λόγῳ, περὶ ὅτου ἂν αἰεὶ ὑποθῇ ὡς ὄντος καὶ ὡς οὐκ ὄντος καὶ ὅτιοῦν ἄλλο πάθος πάσχοντος, δεῖ σκοπεῖν τὰ συμβαίνοντα πρὸς αὐτὸ καὶ πρὸς ἐν ἕκαστον τῶν ἄλλων, ὅτι ἂν προέλῃ, καὶ πρὸς πλείω καὶ πρὸς σύμπαντα ὡσαύτως · καὶ ἄλλα αὖ πρὸς αὐτά τε καὶ πρὸς ἄλλο ὅτι ἂν προαιρῇ αἰεὶ, ἐάντε ὡς ὃν ὑποθῇ ὃ ὑπετίθεσο, ἄντε ὡς μὴ ὄν, εἰ μέλλεις τελέως γυμνασάμενος κυρίως διόψεσθαι τὸ ἀληθές. ἀμύχανόν γ' ἔφη, λέγεις, ὦ Παρμενίδη, πραγματεῖαν, καὶ οὐ σφόδρα μαθηάνω. ἀλλὰ μοι τί οὐ διήλθες αὐτὸς ὑποθέμενός τι, ἵνα μᾶλλον καταμάθω; πολὺ ἔργον, φάναι, ὦ Σώκρατες, προστάττεις ὡς τηλικῶδε. ἀλλὰ σύ, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, Ζήνων, τί οὐ διήλθες ἡμῖν; καὶ τὸν Ζήωνα ἔφη γελάσαντα φάναι · αὐτοῦ, ὦ Σώκρατες, δεώμεθα Παρμενίδου · μὴ γὰρ οὐ φαῦλον ἢ ὃ λέγει. ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅσον ἔργον προστάττεις; εἰ μὲν οὖν πλείους ἤμεν, οὐκ ἂν ἄξιον ἦν δεῖσθαι · ἀπρεπῇ γὰρ τὰ τοιαῦτα πολλῶν ἐναντίον λέγειν ἄλλως τε καὶ τηλικούτῳ · ἀγνοοῦσιν γὰρ οἱ πολλοὶ ὅτι ἄνευ ταύτης τῆς διὰ πάντων διεξόδου τε καὶ πλάνης ἀδύνατον ἐντυχόντα τῷ ἀληθεῖ νοῦν σχεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Παρμενίδη, Σωκράτει συνδέομαι, ἵνα καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνου. ταῦτα δὴ εἰπόντος τοῦ Ζήνωνος, ἔφη ὁ Ἀντιφῶν φάναι τὸν Πυθόδωρον, αὐτόν τε δεῖσθαι τοῦ Παρμενίδου καὶ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ τοὺς ἄλλους, ἐνδείξασθαι ὃ λέγοι καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖν. τὸν οὖν Παρμενίδην · ἀνάγκη, φάναι, πείθεσθαι.

καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἴβυκειοῦ ἵππου πεπονθέναι, ὃ ἐκεῖνος ἀθλητῇ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ, ὑφ' ἄρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον, ἑαυτὸν ἀπεικάζων ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύ-

της ὦν εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι · καὶ γὰρ μοι δοκῶ μεμνημένος μάλα φοβεῖσθαι πῶς χρή τηλικόνδε ὄντα διανεῦσαι τοιοῦτόν τε καὶ τοσοῦτον πέλαγος λόγων · ὅμως δὲ δεῖ γὰρ χαρίζεσθαι, ἐπειδὴ καί, ὃ Ζήνων λέγει, αὐτοὶ ἐσμεν. πόθεν οὖν δὴ ἀρξόμεθα καὶ τί πρῶτον ὑποθησόμεθα; ἢ βούλεσθε, ἐπειδὴ περ δοκεῖ πραγματικῶς παιδιὰν παίζειν, ἀπ' ἐμαυτοῦ ἄρξωμαι καὶ τῆς ἐμαυτοῦ ὑποθέσεως, περὶ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ ὑποθέμενος, εἴτε ἐν ἐστὶν εἴτε μὴ ἐν, τί χρή συμβαίνειν; πάνυ μὲν οὖν, φάναι τὸν Ζήνωνα. τίς οὖν, εἰπεῖν, μοι ἀποκρινεῖται; ἢ ὁ νεώτατος; ἥκιστα γὰρ ἂν πολυπραγμονοί, καὶ ἃ οἶεται μάλιστα ἂν ἀποκρίνοιτο · καὶ ἅμα ἐμοὶ ἀνάπαυλα ἂν εἴη ἢ ἐκείνου ἀπόκρισις. ἔτοιμός σοι, ὦ Παρμενίδη, φάναι, τοῦτο, τὸν Ἀριστοτέλη · ἐμὲ γὰρ λέγεις τὸν νεώτατον λέγων. ἀλλὰ ἐρώτα ὡς ἀποκρινουμένου. εἶεν δὴ, φάναι · εἰ ἐν ἐστὶν, ἄλλο τι οὐκ ἂν εἴη πολλὰ τὸ ἐν; πῶς γὰρ ἂν; οὔτε ἄρα μέρος αὐτοῦ οὔτε ὅλον αὐτὸ δεῖ εἶναι. τί δὴ; τὸ μέρος που ὅλου μέρος ἐστίν. ναί. τί δὲ τὸ ὅλον; οὐχὶ οὗ ἂν μέρος μηδὲν ἀπὴ ὅλον ἂν εἴη; πάνυ γε. ἀμφοτέρως ἄρα τὸ ἐν ἐκ μερῶν ἂν εἴη, ὅλον τε ὃν καὶ μέρη ἔχον. ἀνάγκη. ἀμφοτέρως ἂν ἄρα οὕτως τὸ ἐν πολλὰ εἴη ἀλλ' οὐχ ἐν. ἀληθῆ. δεῖ δέ γε μὴ πολλὰ ἀλλ' ἐν αὐτὸ εἶναι. δεῖ. οὐτ' ἄρα ὅλον ἔσται οὔτε μέρη ἔξει, εἰ ἐν ἔσται τὸ ἐν. οὐ γὰρ. οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔχει μέρος, οὐτ' ἂν ἀρχὴν οὔτε τελευτὴν οὔτε μέσον ἔχοι · μέρη γὰρ ἂν ἤδη αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα εἴη. ὁρθῶς. καὶ μὴν τελευτὴ γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἐκάστου. πῶς δ' οὐ; ἄπειρον ἄρα τὸ ἐν, εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε τελευτὴν ἔχει. ἄπειρον. καὶ ἄνευ σχήματος ἄρα · οὔτε γὰρ στρογγύλου οὔτε εὐθέος μετέχει. πῶς; στρογγύλον γέ πού ἐστι τοῦτο οὗ ἂν τὰ ἐσχάτα πανταχῇ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχη. ναί. καὶ μὴν εὐθύ γε, οὗ ἂν τὸ μέσον ἀμφοῖν τοῖν ἐσχάτοις ἐπίπροσθεν ᾗ. οὕτως. οὐκοῦν μέρη ἂν ἔχοι τὸ ἐν καὶ πολλὰ ἂν εἴη, εἴτε εὐθέος σχήματος εἴτε περιφεροῦς μετέχοι. πάνυ μὲν οὖν. οὔτε ἄρα εὐθὺ οὔτε περιφερὲς ἐστίν, ἐπεὶ περ οὐδὲ μέρη ἔχει. ὁρθῶς.

καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὃν οὐδαμοῦ ἂν εἴη · οὔτε γὰρ ἐν ἄλλῳ οὔτε ἐν ἑαυτῷ εἴη. πῶς δὴ; ἐν ἄλλῳ μὲν ὃν κύκλῳ που ἂν περιέχοιτο ὑπ' ἐκείνου ἐν ᾧ ἐνείη, καὶ πολλαχοῦ ἂν αὐτοῦ ἄπτοιτο πολλοῖς · τοῦ δὲ ἐνός τε καὶ ἀμεροῦς καὶ κύκλου μὴ μετέχοντος ἀδύνατον πολλαχῇ κύκλῳ ἄπτεσθαι. ἀδύνατον. ἀλλὰ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὃν καὶ ἑαυτῷ εἴη περιέχον οὐκ ἄλλο ἢ αὐτό, εἴπερ καὶ ἐν ἑαυτῷ εἴη · ἐν τῷ γὰρ τι εἶναι μὴ περιέχοντι ἀδύνατον. ἀδύνατον γάρ. οὐκοῦν ἕτερον μὲν ἂν τι εἴη αὐτὸ τὸ περιέχον, ἕτερον δὲ τὸ περιεχόμενον · οὐ γὰρ ὅλον γε ἄμφω ταῦτόν ἅμα πείσεται καὶ ποιήσει · καὶ οὕτω τὸ ἐν οὐκ ἂν εἴη ἔτι ἐν ἄλλὰ δύο. οὐ γὰρ οὖν. οὐκ ἄρα ἐστίν που τὸ ἐν, μήτε ἐν αὐτῷ μήτε ἐν ἄλλῳ ἐνόν. οὐκ ἐστίν. ὅρα δὴ, οὕτως ἔχον εἰ οἷόν τέ ἐστίν ἐστάναι ἢ κινεῖσθαι. τί δὴ γὰρ οὐ; ὅτι κινούμενόν γε ἢ φέροιτο ἢ ἀλλοιοῖτο ἂν · αὐταὶ γὰρ μόναι κινήσεις. ναί. ἀλλοιούμενον δὲ τὸ ἐν ἑαυτοῦ ἀδύνατόν που ἐν ἔτι εἶναι. ἀδύνατον. οὐκ ἄρα κατ' ἀλλοίωσίν γε κινεῖται. οὐ φαίνεται. ἀλλ' ἄρα τῷ φέρεσθαι; ἴσως. καὶ μὴν

εἰ φέροιτο τὸ ἐν, ἦτοι ἐν τῷ αὐτῷ ἂν περιφέροιτο κύκλῳ ἢ μεταλλάττοι χώραν ἐτέραν ἐξ ἐτέρας. ἀνάγκη. οὐκοῦν κύκλῳ μὲν περιφερόμενον ἐπὶ μέσου βεβηκέναι ἀνάγκη, καὶ τὰ περὶ τὸ μέσον φερόμενα ἄλλα μέρη ἔχειν ἑαυτοῦ · ὥς δὲ μήτε μέσου μήτε μερῶν προσήκει, τίς μηχανὴ τοῦτο κύκλῳ ποτ' ἐπὶ τοῦ μέσου ἐνεχθῆναι; οὐδεμία. ἀλλὰ δὴ χώραν ἀμείβον ἄλλοτ' ἄλλοθι γίγνεται καὶ οὕτω κινεῖται; εἴπερ γε δὴ. οὐκοῦν εἶναι μὲν που ἐν τινι αὐτῷ ἀδύνατον ἐφάνη; ναί. ἄρ' οὖν γίγνεσθαι ἔτι ἀδυνατώτερον; οὐκ ἐννοῶ ὅπῃ. εἰ ἐν τῷ τι γίγνεται, οὐκ ἀνάγκη μήτε πῶ ἐν ἐκείνῳ εἶναι ἔτι ἐγγιγνόμενον, μήτ' ἔτι ἔξω ἐκείνου παντάπασιν, εἴπερ ἤδη ἐγγίγνεται; ἀνάγκη. εἰ ἄρα τι ἄλλο πείσεται τοῦτο, ἐκεῖνο ἂν μόνον πάσχοι οὐ μέρη εἶη · τὸ μὲν γὰρ ἂν τι αὐτοῦ ἤδη ἐν ἐκείνῳ, τὸ δὲ ἔξω εἶη ἅμα · τὸ δὲ μὴ ἔχον μέρη οὐχ οἷόν τε που ἔσται τρόπῳ οὐδενὶ ὅλον ἅμα μήτε ἐντὸς εἶναι τινος μήτε ἔξω. ἀληθῆ. οὐ δὲ μήτε μέρη εἰσὶ μήτε ὅλον τυγχάνει ὄν, οὐ πολὺ ἔτι ἀδυνατώτερον ἐγγίγνεσθαι που, μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ ὅλον ἐγγιγνόμενον; φαίνεται.

οὐτ' ἄρα ποι ἰὸν καὶ ἐν τῷ γιγνόμενον χώραν ἀλλάττει, οὐτ' ἐν τῷ αὐτῷ περιφερόμενον οὔτε ἀλλοιούμενον. οὐκ ἔοικε. κατὰ πᾶσαν ἄρα κίνησιν τὸ ἐν ἀκίνητον. ἀκίνητον. ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναι γέ φαμεν ἐν τινι αὐτὸ ἀδύνατον. φαμέν γάρ. οὐδ' ἄρα ποτὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἐστιν. τί δὴ; ὅτι ἤδη ἂν ἐν ἐκείνῳ εἶη ἐν ὧ τῷ αὐτῷ ἐστιν. πάνυ μὲν οὖν. ἀλλ' οὔτε ἐν αὐτῷ οὔτε ἐν ἄλλῳ οἷόν τε ἦν αὐτῷ ἐνεῖναι. οὐ γὰρ οὖν. οὐδέποτε ἄρα ἐστὶ τὸ ἐν ἐν τῷ αὐτῷ. οὐκ ἔοικεν. ἀλλὰ μὴν τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ὄν οὔτε ἡσυχίαν ἄγει οὐθ' ἔστηκεν. οὐ γὰρ οἷόν τε. τὸ ἐν ἄρα, ὥς ἔοικεν, οὔτε ἔστηκεν οὔτε κινεῖται. οὐκ οὖν δὴ φαίνεται γε. οὐδὲ μὴν ταυτόν γε οὔτε ἐτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἔσται, οὐδ' αὖ ἕτερον οὔτε αὐτοῦ οὔτε ἐτέρου ἂν εἶη. πῇ δὴ; ἕτερον μὲν που ἑαυτοῦ ὄν ἐνὸς ἕτερον ἂν εἶη καὶ οὐκ ἂν εἶη ἐν. ἀληθῆ. καὶ μὴν ταυτόν γε ἐτέρῳ ὄν ἐκεῖνο ἂν εἶη, αὐτὸ δ' οὐκ ἂν εἶη · ὥστε οὐδ' ἂν οὕτως εἶη ὅπερ ἔστιν, ἐν, ἀλλ' ἕτερον ἐνός. οὐ γὰρ οὖν. ταυτόν μὲν ἄρα ἐτέρῳ ἢ ἕτερον ἑαυτοῦ οὐκ ἔσται. οὐ γάρ. ἕτερον δέ γε ἐτέρου οὐκ ἔσται, ἕως ἂν ἦ ἐν · οὐ γὰρ ἐνὶ προσήκει ἐτέρῳ τινὸς εἶναι, ἀλλὰ μόνῳ ἐτέρῳ ἐτέρου, ἀλλὰ δὲ οὐδενί. ὀρθῶς. τῷ μὲν ἄρα ἐν εἶναι οὐκ ἔσται ἕτερον · ἢ οἶε; οὐ δῆτα. ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ τούτῳ, οὐχ ἑαυτῷ ἔσται, εἰ δὲ μὴ αὐτῷ, οὐδὲ αὐτό · αὐτὸ δὲ μηδαμῇ ὄν ἕτερον οὐδενὸς ἔσται ἕτερον. ὀρθῶς. οὐδὲ μὴν ταυτόν γε ἑαυτῷ ἔσται. πῶς δ' οὐ; οὐχ ἥπερ τοῦ ἐνός φύσις, αὐτὴ δῆπου καὶ τοῦ ταυτοῦ. τί δὴ; ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ταυτόν γένηται τῷ τι, ἐν γίγνεται. ἀλλὰ τί μὴν; τοῖς πολλοῖς ταυτόν γενόμενον πολλὰ ἀνάγκη γίγνεσθαι ἀλλ' οὐχ ἐν. ἀληθῆ. ἀλλ' εἰ τὸ ἐν καὶ τὸ ταυτόν μηδαμῇ διαφέρει, ὁπότε τι ταυτόν ἐγίγνετο, αἰεὶ ἂν ἐν ἐγίγνετο, καὶ ὁπότε ἐν, ταυτόν. πάνυ γε. εἰ ἄρα τὸ ἐν ἑαυτῷ ταυτόν ἔσται, οὐχ ἐν ἑαυτῷ ἔσται · καὶ οὕτω ἐν ὄν οὐχ ἐν ἔσται. ἀλλὰ μὴν τοῦτο γε ἀδύνατον · ἀδύνατον ἄρα καὶ τῷ ἐνὶ ἢ ἐτέρου ἕτερον εἶναι ἢ

ἑαυτῷ ταῦτόν. ἀδύνατον. οὕτω δὴ ἕτερόν γε ἢ ταῦτόν τὸ ἐν οὐτ' ἂν αὐτῷ οὐτ' ἂν ἐτέρῳ εἴη. οὐ γὰρ οὖν.

οὐδὲ μὴν ὁμοίον τινι ἔσται οὐδ' ἀνόμοιον οὔτε αὐτῷ οὔτε ἐτέρῳ. τί δὴ; ὅτι τὸ ταῦτόν που πεπονθὸς ὁμοιον. ναί. τοῦ δέ γε ἐνὸς χωρὶς ἐφάνη τὴν φύσιν τὸ ταῦτόν. ἐφάνη γάρ. ἀλλὰ μὴν εἴ τι πέπονθε χωρὶς τοῦ ἐν εἶναι τὸ ἐν, πλείω ἂν εἶναι πεπόνθοι ἢ ἐν, τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ναί. οὐδαμῶς ἔστιν ἄρα ταῦτόν πεπονθὸς εἶναι τὸ ἐν οὔτε ἄλλῳ οὔτε ἑαυτῷ. οὐ φαίνεται. οὐδὲ ὁμοιον ἄρα δυνατὸν αὐτὸ εἶναι οὔτε ἄλλῳ οὔτε ἑαυτῷ. οὐκ ἔοικεν. οὐδὲ μὴν ἕτερόν γε πέπονθεν εἶναι τὸ ἐν · καὶ γὰρ οὕτω πλείω ἂν πεπόνθοι εἶναι ἢ ἐν. πλείω γάρ. τό γε μὴν ἕτερον πεπονθὸς ἢ ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου ἀνόμοιον ἂν εἴη ἢ ἑαυτῷ ἢ ἄλλῳ, εἴπερ τὸ ταῦτόν πεπονθὸς ὁμοιον. ὀρθῶς. τὸ δέ γε ἐν, ὡς ἔοικεν, οὐδαμῶς ἕτερον πεπονθὸς οὐδαμῶς ἀνόμοιον ἔστιν οὔτε αὐτῷ οὔτε ἐτέρῳ. οὐ γὰρ οὖν. οὔτε ἄρα ὁμοιον οὔτε ἀνόμοιον οὐθ' ἐτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἂν εἴη τὸ ἐν. οὐ φαίνεται. καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὃν οὔτε ἴσον οὔτε ἄνισον ἔσται οὔτε ἑαυτῷ οὔτε ἄλλῳ. πῃ; ἴσον μὲν ὃν τῶν αὐτῶν μέτρων ἔσται ἐκείνῳ ὥς ἂν ἴσον ᾗ. ναί. μείζον δέ που ἢ ἔλαττον ὃν, οἷς μὲν ἂν σύμμετρον ᾗ, τῶν μὲν ἐλαττόνων πλείω μέτρα ἔξει, τῶν δὲ μειζόνων ἐλάττω. ναί. οἷς δ' ἂν μὴ σύμμετρον, τῶν μὲν σμικροτέρων, τῶν δὲ μειζόνων μέτρων ἔσται. πῶς γὰρ οὐ; οὐκοῦν ἀδύνατον τὸ μὴ μετέχον τοῦ αὐτοῦ ἢ μέτρων τῶν αὐτῶν εἶναι ἢ ἄλλων ὠντινωνοῦν τῶν αὐτῶν; ἀδύνατον. ἴσον μὲν ἄρα οὐτ' ἂν ἑαυτῷ οὔτε ἄλλῳ εἴη μὴ τῶν αὐτῶν μέτρων ὃν. οὐκ οὐν φαίνεται γε. ἀλλὰ μὴν πλειόνων γε μέτρων ὃν ἢ ἐλαττόνων, ὅσων περ μέτρων, τοσούτων καὶ μερῶν ἂν εἴη · καὶ οὕτω αὖ οὐκέτι ἐν ἔσται ἀλλὰ τοσαῦτα ὅσα περ καὶ τὰ μέτρα. ὀρθῶς. εἰ δέ γε ἐνὸς μέτρου εἴη, ἴσον ἂν γίγνοιτο τῷ μέτρῳ · τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἐφάνη, ἴσον τῷ αὐτὸ εἶναι. ἐφάνη γάρ. οὔτε ἄρα ἐνὸς μέτρου μετέχον οὔτε πολλῶν οὔτε ὀλίγων, οὔτε τὸ παράπαν τοῦ αὐτοῦ μετέχον, οὔτε ἑαυτῷ ποτε, ὡς ἔοικεν, ἔσται ἴσον οὔτε ἄλλῳ · οὔτε αὖ μείζον οὐδὲ ἔλαττον οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε ἐτέρου. παντάπασι μὲν οὖν οὕτω. τί δέ; πρεσβύτερον ἢ νεώτερον ἢ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τὸ ἐν δοκεῖ τῷ δυνατὸν εἶναι; τί δὴ γὰρ οὐ; ὅτι που ἡλικίαν μὲν τὴν αὐτὴν ἔχον ἢ αὐτῷ ἢ ἄλλῳ ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει, ὣν ἐλέγομεν οὐ μετεῖναι τῷ ἐνί, οὔτε ὁμοιότητος οὔτε ἰσότητος. ἐλέγομεν γὰρ οὖν. καὶ μὴν καὶ ὅτι ἀνομοιοτήτος τε καὶ ἀνισότητος οὐ μετέχει, καὶ τοῦτο ἐλέγομεν. πάνυ μὲν οὖν.

πῶς οὖν οἷόν τε ἔσται τινὸς ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον εἶναι ἢ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τῷ τοιοῦτον ὃν; οὐδαμῶς. οὐκ ἄρα ἂν εἴη νεώτερόν γε οὐδὲ πρεσβύτερον οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον τὸ ἐν οὔτε αὐτῷ οὔτε ἄλλῳ. οὐ φαίνεται. ἄρ' οὖν οὐδὲ ἐν χρόνῳ τὸ παράπαν δύναται ἂν εἶναι τὸ ἐν, εἰ τοιοῦτον εἴη; ἢ οὐκ ἀνάγκη, ἐάν τι ᾗ ἐν χρόνῳ, ἀεὶ αὐτὸ αὐτοῦ πρεσβύτερον γίγνεσθαι; ἀνάγκη. οὐκοῦν τό γε πρεσβύτερον ἀεὶ νεωτέρου πρεσβύτερον; τί μὴν; τὸ πρεσβύτερον ἄρα ἑαυτοῦ γιγνόμενον

καὶ νεώτερον ἑαυτοῦ ἅμα γίνεταί, εἴπερ μέλλει ἔχειν ὅτου πρεσβύτερον γίγνηται. πῶς λέγεις; ὦδε · διάφορον ἕτερον ἐτέρου οὐδὲν δεῖ γίγνεσθαι ἤδη ὄντος διαφόρου, ἀλλὰ τοῦ μὲν ἤδη ὄντος ἤδη εἶναι, τοῦ δὲ γεγονότος γεγονέναι, τοῦ δὲ μέλλοντος μέλλειν, τοῦ δὲ γιγνομένου οὔτε γεγονέναι οὔτε μέλλειν οὔτε εἶναι πῶς διάφορον, ἀλλὰ γίγνεσθαι καὶ ἄλλως οὐκ εἶναι. ἀνάγκη γὰρ δὴ. ἀλλὰ μὴν τό γε πρεσβύτερον διαφορότης νεωτέρου ἐστὶν καὶ οὐδενὸς ἄλλου. ἔστι γάρ. τὸ ἄρα πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γιγνόμενον ἀνάγκη καὶ νεώτερον ἅμα ἑαυτοῦ γίγνεσθαι. ἔοικεν. ἀλλὰ μὴν καὶ μήτε πλείω ἑαυτοῦ γίγνεσθαι χρόνον μήτε ἐλάττω, ἀλλὰ τὸν ἴσον χρόνον καὶ γίγνεσθαι ἑαυτῷ καὶ εἶναι καὶ γεγονέναι καὶ μέλλειν ἔσεσθαι. ἀνάγκη γὰρ οὖν καὶ ταῦτα. ἀνάγκη ἄρα ἐστίν, ὥς ἔοικεν, ὅσα γε ἐν χρόνῳ ἐστὶν καὶ μετέχει τοῦ τοιούτου, ἕκαστον αὐτῶν τὴν αὐτὴν τε αὐτὸ αὐτῷ ἡλικίαν ἔχειν καὶ πρεσβύτερόν τε αὐτοῦ ἅμα καὶ νεώτερον γίγνεσθαι. κινδυνεύει. ἀλλὰ μὴν τῷ γε ἐνὶ τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν. οὐ γὰρ μετῆν. οὐδὲ ἄρα χρόνου αὐτῷ μέτεστιν, οὐδ' ἔστιν ἐν τινι χρόνῳ. οὐκ οὖν δὴ, ὥς γε ὁ λόγος αἰρεῖ. τί οὖν; τὸ ἦν καὶ τὸ γέγονε καὶ τὸ ἐγίγνετο οὐ χρόνου μέθεξιν δοκεῖ σημαίνειν τοῦ ποτὲ γεγονότος; καὶ μάλα. τί δέ; τὸ ἔσται καὶ τὸ γενήσεται καὶ τὸ γενηθήσεται οὐ τοῦ ἔπειτα τοῦ μέλλοντος; ναί. τὸ δὲ δὴ ἔστι καὶ τὸ γίγνεται οὐ τοῦ νῦν παρόντος; πάνυ μὲν οὖν. εἰ ἄρα τὸ ἐν μηδαμῇ μηδενὸς μετέχει χρόνου, οὔτε ποτὲ γέγονεν οὔτ' ἐγίγνετο οὔτ' ἦν ποτέ, οὔτε νῦν γέγονεν οὔτε γίγνεται οὔτε ἔστιν, οὔτ' ἔπειτα γενήσεται οὔτε γενηθήσεται οὔτε ἔσται. ἀληθέστατα. ἔστιν οὖν οὐσίας ὅπως ἂν τι μετὰσχοι ἄλλως ἢ κατὰ τούτων τι; οὐκ ἔστιν. οὐδαμῶς ἄρα τὸ ἐν οὐσίας μετέχει. οὐκ ἔοικεν. οὐδαμῶς ἄρα ἔστι τὸ ἐν. οὐ φαίνεται.

οὐδ' ἄρα οὕτως ἔστιν ὥστε ἐν εἶναι · εἴη γὰρ ἂν ἤδη ὄν καὶ οὐσίας μετέχον · ἀλλ' ὥς ἔοικεν, τὸ ἐν οὔτε ἐν ἔστιν οὔτε ἔστιν, εἰ δεῖ τῷ τοιῷδε λόγῳ πιστεύειν. κινδυνεύει. ὁ δὲ μὴ ἔστι, τούτῳ τῷ μὴ ὄντι εἴη ἂν τι αὐτῷ ἢ αὐτοῦ; καὶ πῶς; οὐδ' ἄρα ὄνομα ἔστιν αὐτῷ οὐδὲ λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη οὐδὲ αἴσθησις οὐδὲ δόξα. οὐ φαίνεται. οὐδ' ὀνομάζεται ἄρα οὐδὲ λέγεται οὐδὲ δοξάζεται οὐδὲ γινώσκεται, οὐδέ τι τῶν ὄντων αὐτοῦ αἰσθάνεται. οὐκ ἔοικεν. ἢ δυνατόν οὖν περὶ τὸ ἐν ταῦτα οὕτως ἔχειν; οὐκ οὖν ἔμοιγε δοκεῖ. βούλει οὖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐπανέλθωμεν, ἐάν τι ἡμῖν ἐπανιοῦσιν ἄλλοῖον φανῇ; πάνυ μὲν οὖν βούλομαι. οὐκοῦν ἐν εἰ ἔστιν, φαμέν, τὰ συμβαίνοντα περὶ αὐτοῦ, ποῖά ποτε τυγχάνει ὄντα, διομολογητέα ταῦτα · οὐχ οὕτω; ναί. ὅρα δὴ ἐξ ἀρχῆς. ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα οἶόν τε αὐτὸ εἶναι μὲν, οὐσίας δὲ μὴ μετέχειν; οὐχ οἶόν τε. οὐκοῦν καὶ ἡ οὐσία τοῦ ἐνὸς εἴη ἂν οὐ ταυτόν οὕσα τῷ ἐνί · οὐ γὰρ ἂν ἐκεῖνη ἦν ἐκεῖνου οὐσία, οὐδ' ἂν ἐκεῖνο, τὸ ἐν, ἐκεῖνης μετεῖχεν, ἀλλ' ὅμοιον ἂν ἦν λέγειν ἐν τε εἶναι καὶ ἐν ἔν. νῦν δὲ οὐχ αὕτη ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις, εἰ ἐν ἔν, τί χρὴ συμβαίνειν, ἀλλ' εἰ ἐν ἔστιν · οὐχ οὕτω; πάνυ μὲν οὖν. οὐκοῦν ὥς ἄλλο τι σημαῖνον τὸ ἔστι τοῦ ἐν; ἀνάγκη. ἄρα οὖν

ἄλλο ἢ ὅτι οὐσίας μετέχει τὸ ἓν, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ λεγόμενον, ἐπειδὴ τις συλλήβδην εἶπη ὅτι ἓν ἔστιν; πάνυ γε. πάλιν δὴ λέγωμεν, ἐν εἰ ἔστιν, τί συμβήσεται. σκόπει οὖν εἰ οὐκ ἀνάγκη ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τοιοῦτον ὄν τὸ ἓν σημαίνειν, οἷον μέρη ἔχειν; πῶς; ὥδε · εἰ τὸ ἔστι τοῦ ἐνὸς ὄντος λέγεται καὶ τὸ ἓν τοῦ ὄντος ἐνός, ἔστι δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἢ τε οὐσία καὶ τὸ ἓν, τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου οὗ ὑπεθέμεθα, τοῦ ἐνός ὄντος, ἄρα οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν ὅλον ἓν ὄν εἶναι αὐτό, τούτου δὲ γίγνεσθαι μέρη τὰ τε ἓν καὶ τὸ εἶναι; ἀνάγκη. πότερον οὖν ἐκάτερον τῶν μορίων τούτων μόνον προσερούμεν, ἢ τοῦ ὅλου μόνον τὸ γε μόνον προσρητέον; τοῦ ὅλου. καὶ ὅλον ἄρα ἐστί, ὃ ἂν ἓν ᾗ, καὶ μόνον ἔχει. πάνυ γε. τί οὖν; τῶν μορίων ἐκάτερον τούτων τοῦ ἐνός ὄντος, τὸ τε ἓν καὶ τὸ ὄν, ἄρα ἀπολείπεσθον ἢ τὸ ἓν τοῦ εἶναι μορίου ἢ τὸ ὄν τοῦ ἐνός μορίου; οὐκ ἂν εἴη.

πάλιν ἄρα καὶ τῶν μορίων ἐκάτερον τὸ τε ἓν ἴσχει καὶ τὸ ὄν, καὶ γίνεταί τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὖ μορίων τὸ μόνον, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὕτως αἰεὶ, ὅτι περ ἂν μόνον γένηται, τούτω τῷ μορίῳ αἰεὶ ἴσχει · τὸ τε γὰρ ἓν τὸ ὄν αἰεὶ ἴσχει καὶ τὸ ὄν τὸ ἓν · ὥστε ἀνάγκη δὴ αἰεὶ γιγνόμενον μηδέποτε ἓν εἶναι. παντάπασιν μὲν οὖν. οὐκοῦν ἄπειρον ἂν τὸ πλῆθος οὕτω τὸ ἓν ὄν εἴη; ἔοικεν. ἴθι δὴ καὶ τῇδε ἔτι. πῇ; οὐσίας φημὲν μετέχειν τὸ ἓν, διὸ ἔστιν; ναί. καὶ διὰ ταῦτα δὴ τὸ ἓν ὄν πολλὰ ἐφάνη. οὕτω. τί δέ; αὐτὸ τὸ ἓν, ὃ δὴ φημεν οὐσίας μετέχειν, ἐὰν αὐτὸ τῇ διανοίᾳ μόνον καθ' αὐτὸ λάβωμεν ἀνευ τούτου οὗ φημεν μετέχειν, ἄρα γε ἓν μόνον φανήσεται ἢ καὶ πολλὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο; ἓν, οἶμαι ἔγωγε. ἴδωμεν δὴ · ἄλλο τι ἕτερον μὲν ἀνάγκη τὴν οὐσίαν αὐτοῦ εἶναι, ἕτερον δὲ αὐτό, εἴπερ μὴ οὐσία τὸ ἓν, ἀλλ' ὥς ἓν οὐσίας μετέσχευ. ἀνάγκη. οὐκοῦν εἰ ἕτερον μὲν ἢ οὐσία, ἕτερον δὲ τὸ ἓν, οὔτε τῷ ἓν τὸ ἓν τῆς οὐσίας ἕτερον οὔτε τῷ οὐσία εἶναι ἢ οὐσία τοῦ ἐνός ἄλλο, ἀλλὰ τῷ ἐτέρῳ τε καὶ ἄλλῳ ἕτερα ἀλλήλων. πάνυ μὲν οὖν. ὥστε οὐ ταυτόν ἐστιν οὔτε τῷ ἐνὶ οὔτε τῇ οὐσίᾳ τὸ ἕτερον. πῶς γάρ; τί οὖν; ἐὰν προσελώμεθα αὐτῶν εἴτε βούλει τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἕτερον εἴτε τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἓν εἴτε τὸ ἓν καὶ τὸ ἕτερον, ἄρ' οὐκ ἐν ἐκάστη τῇ προαιρέσει προαιρούμεθά τινε ὦ ὀρθῶς ἔχει καλεῖσθαι ἀμφοτέρω; πῶς; ὥδε · ἔστιν οὐσίαν εἰπεῖν; ἔστιν. καὶ αὖθις εἰπεῖν ἓν; καὶ τοῦτο. ἄρ' οὖν οὐκ ἐκάτερον αὐτοῖν εἴρηται; ναί. τί δ' ὅταν εἴπω οὐσία τε καὶ ἓν, ἄρα οὐκ ἀμφοτέρω; πάνυ γε. οὐκοῦν καὶ ἐὰν οὐσία τε καὶ ἕτερον ἢ ἕτερόν τε καὶ ἓν, καὶ οὕτω πανταχῶς ἐφ' ἐκάστου ἄμφω λέγω; ναί. ὦ δ' ἂν ἄμφω ὀρθῶς προσαγορεύησθον, ἄρα οἷόν τε ἄμφω μὲν αὐτῶ εἶναι, δύο δὲ μὴ; οὐκ οἷόν τε. ὦ δ' ἂν δύο ᾗτον, ἔστι τις μηχανὴ μὴ οὐκ ἐκάτερον αὐτοῖν ἓν εἶναι; οὐδεμία. τούτων ἄρα ἐπεὶ περ σύνδυο ἕκαστα συμβαίνει εἶναι, καὶ ἓν ἂν εἴη ἕκαστον. φαίνεται. εἰ δὲ ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐστι, συντεθέντος ἐνός ὁποιοῦν ἡτινιοῦν συζυγία οὐ τρία γίνεταί τὰ πάντα; ναί. τρία δὲ οὐ περιττὰ καὶ δύο ἄρτια; πῶς δ' οὐ; τί δέ; δυοῖν ὄντοιν οὐκ ἀνάγκη εἶναι καὶ δῖς, καὶ τριῶν ὄντων τρίς, εἴπερ ὑπάρχει τῷ τε δύο τὸ δῖς ἓν καὶ τῷ

τρία τὸ τρίς ἓν; ἀνάγκη. δυοῖν δὲ ὄντοιν καὶ δις οὐκ ἀνάγκη δύο δις εἶναι; καὶ τριῶν καὶ τρίς οὐκ ἀνάγκη αὖ τρία τρίς εἶναι; πῶς δ' οὐ; τί δέ; τριῶν ὄντων καὶ δις ὄντων καὶ δυοῖν ὄντοιν καὶ τρίς ὄντοιν οὐκ ἀνάγκη τε τρία δις εἶναι καὶ δύο τρίς; πολλή γε.

ἄρτιά τε ἄρα ἀρτιάκεις ἂν εἴη καὶ περιττὰ περιττάκεις καὶ ἄρτια περιττάκεις καὶ περιττὰ ἀρτιάκεις. ἔστιν οὕτω. εἰ οὖν ταῦτα οὕτως ἔχει, οἷε τινα ἀριθμὸν ὑπολείπεσθαι ὃν οὐκ ἀνάγκη εἶναι; οὐδαμῶς γε. εἰ ἄρα ἔστιν ἓν, ἀνάγκη καὶ ἀριθμὸν εἶναι. ἀνάγκη. ἀλλὰ μὴν ἀριθμοῦ γε ὄντος πολλὰ ἂν εἴη καὶ πλῆθος ἄπειρον τῶν ὄντων · ἢ οὐκ ἄπειρος ἀριθμὸς πλήθει καὶ μετέχων οὐσίας γίγνεται; καὶ πάνυ γε. οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μῶριον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐτῆς; ναί. ἐπὶ πάντα ἄρα πολλὰ ὄντα ἢ οὐσία νενέμηται καὶ οὐδενὸς ἀποστατεῖ τῶν ὄντων, οὔτε τοῦ σμικροτάτου οὔτε τοῦ μεγίστου; ἢ τοῦτο μὲν καὶ ἄλογον ἐρέσθαι; πῶς γὰρ ἂν δὴ οὐσία γε τῶν ὄντων τοῦ ἀποστατοῖ; οὐδαμῶς. κατακεκερματισται ἄρα ὡς οἶόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα καὶ πανταχῶς ὄντα, καὶ μεμέρισται πάντων μάλιστα, καὶ ἔστι μέρη ἀπέραντα τῆς οὐσίας. ἔχει οὕτω. πλεῖστα ἄρα ἐστὶ τὰ μέρη αὐτῆς. πλεῖστα μέντοι. τί οὖν; ἔστι τι αὐτῶν ὃ ἔστι μὲν μέρος τῆς οὐσίας, οὐδὲν μέντοι μέρος; καὶ πῶς ἂν τοῦτο γένοιτο; ἀλλ' εἴπερ γε οἶμαι ἔστιν, ἀνάγκη αὐτὸ ἀεὶ, ἔωσπερ ἂν ᾗ, ἓν γέ τι εἶναι, μὴδὲν δὲ ἀδύνατον. ἀνάγκη. πρὸς ἅπαντι ἄρα ἐκάστω τῷ τῆς οὐσίας μέρει πρόσσεστιν τὸ ἓν, οὐκ ἀπολειπόμενον οὔτε σμικροτέρου οὔτε μεΐζονος μέρους οὔτε ἄλλου οὐδενός. οὕτω. ἄρα οὖν ἓν ὃν πολλαχοῦ ἅμα ὅλον ἐστί; τοῦτο ἄθρει. ἀλλ' ἄθρῳ καὶ ὀρῳ ὅτι ἀδύνατον. μεμερισμένον ἄρα, εἴπερ μὴ ὅλον · ἄλλως γὰρ που οὐδαμῶς ἅμα ἅπασι τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσιν παρέσται ἢ μεμερισμένον. ναί. καὶ μὴν τό γε μεριστὸν πολλὴ ἀνάγκη εἶναι τοσαῦτα ὅσαπερ μέρη. ἀνάγκη. οὐκ ἄρα ἀληθῆ ἄρτι ἐλέγομεν λέγοντες ὡς πλεῖστα μέρη ἢ οὐσία νενεμημένη εἴη. οὐδὲ γὰρ πλείω τοῦ ἑνὸς νενέμηται, ἀλλ' ἴσα, ὡς ἔοικε, τῷ ἑνί · οὔτε γὰρ τὸ ὃν τοῦ ἑνὸς ἀπολείπεται οὔτε τὸ ἓν τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἐξισοῦσθον δύο ὄντε ἀεὶ παρὰ πάντα. παντάπασιν οὕτω φαίνεται. τὸ ἓν ἄρα αὐτὸ κεκερματισμένον ὑπὸ τῆς οὐσίας πολλὰ τε καὶ ἄπειρα τὸ πλῆθος ἐστίν. φαίνεται. οὐ μόνον ἄρα τὸ ὃν ἓν πολλὰ ἐστίν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἓν ὑπὸ τοῦ ὄντος διανενημεμένον πολλὰ ἀνάγκη εἶναι. παντάπασι μὲν οὖν.

καὶ μὴν ὅτι γε ὅλου τὰ μῶρια μῶρια, πεπερασμένον ἂν εἴη κατὰ τὸ ὅλον τὸ ἓν · ἢ οὐ περιέχεται ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ μῶρια; ἀνάγκη. ἀλλὰ μὴν τό γε περιέχον πέρας ἂν εἴη. πῶς δ' οὐ; τὸ ἓν ἄρα ὃν ἓν τέ ἐστί που καὶ πολλὰ, καὶ ὅλον καὶ μῶρια, καὶ πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει. φαίνεται. ἄρ' οὖν οὐκ, ἐπεὶ πεπερασμένον, καὶ ἔσχατα ἔχον; ἀνάγκη. τί δέ; εἰ ὅλον, οὐ καὶ ἀρχὴν ἂν ἔχοι καὶ μέσον καὶ τελευτήν; ἢ οἶόν τέ τι ὅλον εἶναι ἄνευ τριῶν τούτων; καὶν του ἓν ὅτιοῦν αὐτῶν ἀποστατῆ, ἐθελήσει ἔτι ὅλον εἶναι; οὐκ ἐθελήσει. καὶ ἀρχὴν δὴ, ὡς ἔοικεν, καὶ τελευτήν καὶ μέσον ἔχοι ἂν

τὸ ἐν. ἔχοι. ἀλλὰ μὴν τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων ἀπέχει · οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μέσον εἴη. οὐ γάρ. καὶ σχήματος δὴ τινος, ὡς ἔοικε, τοιοῦτον ὃν μετέχοι ἂν τὸ ἐν, ἥτοι εὐθέος ἢ στρογγύλου ἢ τινος μεικτοῦ ἐξ ἀμφοῖν. μετέχοι γὰρ ἂν. ἄρ' οὖν οὕτως ἔχον οὐκ αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἔσται καὶ ἐν ἄλλῳ; πῶς; τῶν μερῶν που ἕκαστον ἐν τῷ ὅλῳ ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἐκτὸς τοῦ ὅλου. οὕτω. πάντα δὲ τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ ὅλου περιέχεται; ναί. καὶ μὴν τά γε πάντα μέρη τὰ αὐτοῦ τὸ ἐν ἐστὶ, καὶ οὔτε τι πλεόν οὔτε ἔλαττον ἢ πάντα. οὐ γάρ. οὐκοῦν καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐν ἐστίν; πῶς δ' οὐ; εἰ ἄρα πάντα τὰ μέρη ἐν ὅλῳ τυγχάνει ὄντα, ἔστι δὲ τά τε πάντα τὸ ἐν καὶ αὐτὸ τὸ ὅλον, περιέχεται δὲ ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ πάντα, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἂν περιέχοιτο τὸ ἐν, καὶ οὕτως ἂν ἤδη τὸ ἐν αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ εἴη. φαίνεται. ἀλλὰ μέντοι τό γε ὅλον αὖ οὐκ ἐν τοῖς μέρεσιν ἐστίν, οὔτε ἐν πᾶσιν οὔτε ἐν τινί. εἰ γὰρ ἐν πᾶσιν, ἀνάγκη καὶ ἐν ἐνί · ἐν τινι γὰρ ἐνὶ μὴ ὃν οὐκ ἂν ἔτι που δύναιτο ἐν γε ἅπασιν εἶναι · εἰ δὲ τοῦτο μὲν τὸ ἐν τῶν ἀπάντων ἐστί, τὸ δὲ ὅλον ἐν τούτῳ μὴ ἐνί, πῶς ἔτι ἐν γε τοῖς πᾶσιν ἐνέσται; οὐδαμῶς. οὐδὲ μὴν ἐν τισὶ τῶν μερῶν · εἰ γὰρ ἐν τισὶ τὸ ὅλον εἴη, τὸ πλεόν ἂν ἐν τῷ ἐλάττονι εἴη, ὃ ἐστὶν ἀδύνατον. ἀδύνατον γάρ. μὴ ὃν δ' ἐν πλέοσιν μὴδ' ἐν ἐνὶ μὴδ' ἐν ἅπασιν τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον οὐκ ἀνάγκη ἐν ἐτέρῳ τινὶ εἶναι ἢ μὴδαμοῦ ἔτι εἶναι; ἀνάγκη. οὐκοῦν μὴδαμοῦ μὲν ὃν οὐδὲν ἂν εἴη, ὅλον δὲ ὃν, ἐπειδὴ οὐκ ἐν αὐτῷ ἐστίν, ἀνάγκη ἐν ἄλλῳ εἶναι; πάνυ γε. ἦι μὲν ἄρα τὸ ἐν ὅλον, ἐν ἄλλῳ ἐστίν · ἢ δὲ τὰ πάντα μέρη ὄντα τυγχάνει, αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ · καὶ οὕτω τὸ ἐν ἀνάγκη αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ εἶναι καὶ ἐν ἐτέρῳ. ἀνάγκη. οὕτω δὴ πεφυκὸς τὸ ἐν ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι καὶ ἐστάναι; πῆ;

ἔστηκε μὲν που, εἴπερ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ ἐστίν · ἐν γὰρ ἐνὶ ὃν καὶ ἐκ τούτου μὴ μεταβαῖνον ἐν τῷ αὐτῷ ἂν εἴη, ἐν ἑαυτῷ. ἔστι γάρ. τὸ δὲ γε ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ ὃν ἐστὸς δήπου ἀνάγκη ἀεὶ εἶναι. πάνυ γε. τί δέ; τὸ ἐν ἐτέρῳ ἀεὶ ὃν οὐ τὸ ἐναντίον ἀνάγκη μὴδέποτ' ἐν ταύτῳ εἶναι, μὴδέποτε δὲ ὃν ἐν τῷ αὐτῷ μὴδὲ ἐστάναι, μὴ ἐστὸς δὲ κινεῖσθαι; οὕτως. ἀνάγκη ἄρα τὸ ἐν, αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἀεὶ ὃν καὶ ἐν ἐτέρῳ, ἀεὶ κινεῖσθαι τε καὶ ἐστάναι. φαίνεται. καὶ μὴν ταυτόν γε δεῖ εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ ἕτερον ἑαυτοῦ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως ταυτόν τε καὶ ἕτερον εἶναι, εἴπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπονθεν. πῶς; πᾶν που πρὸς ἅπαν ὧδε ἔχει, ἢ ταυτόν ἐστίν ἢ ἕτερον · ἢ ἐὰν μὴ ταυτόν ἢ μὴδ' ἕτερον, μέρος ἂν εἴη τούτου πρὸς ὃ οὕτως ἔχει, ἢ ὡς πρὸς μέρος ὅλον ἂν εἴη. φαίνεται. ἄρ' οὖν τὸ ἐν αὐτὸ αὐτοῦ μέρος ἐστίν; οὐδαμῶς. οὐδ' ἄρα ὡς πρὸς μέρος αὐτὸ αὐτοῦ ὅλον ἂν εἴη, πρὸς ἑαυτὸ μέρος ὃν. οὐ γάρ οἶόν τε. ἀλλ' ἄρα ἕτερόν ἐστίν ἐνὸς τὸ ἐν; οὐ δῆτα. οὐδ' ἄρα ἑαυτοῦ γε ἕτερον ἂν εἴη. οὐ μέντοι. εἰ οὖν μήτε ἕτερον μήτε ὅλον μήτε μέρος αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸ ἐστίν, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ταυτόν εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ; ἀνάγκη. τί δέ; τὸ ἐτέρωθι ὃν αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὄντος ἑαυτῷ οὐκ ἀνάγκη αὐτὸ ἑαυτοῦ ἕτερον εἶναι, εἴπερ καὶ ἐτέρωθι

ἔσται; ἔμοιγε δοκεῖ. οὕτω μὴν ἐφάνη ἔχον τὸ ἓν, αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ὄν ἅμα καὶ ἐν ἐτέρῳ. ἐφάνη γάρ. ἕτερον ἄρα, ὡς ἔοικεν, εἴη ταύτη ἂν ἑαυτοῦ τὸ ἓν. ἔοικεν. τί οὖν; εἴ τοῦ τι ἕτερόν ἐστιν, οὐχ ἐτέρου ὄντος ἕτερον ἔσται; ἀνάγκη. οὐκοῦν ὅσα μὴ ἐν ἐστίν, ἅπανθ' ἕτερα τοῦ ἐνός, καὶ τὸ ἐν τῶν μὴ ἐν; πῶς δ' οὐ; ἕτερον ἄρα ἂν εἴη τὸ ἐν τῶν ἄλλων. ἕτερον. ὅρα δὴ · αὐτό τε ταυτόν καὶ τὸ ἕτερον ἄρ' οὐκ ἐναντία ἀλλήλοις; πῶς δ' οὐ; ἡ οὖν ἐθελήσῃ ταυτόν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἢ τὸ ἕτερον ἐν ταυτῷ ποτε εἶναι; οὐκ ἐθελήσῃ. εἰ ἄρα τὸ ἕτερον ἐν τῷ αὐτῷ μηδέποτε ἔσται, οὐδὲν ἔστι τῶν ὄντων ἐν ᾧ ἐστὶν τὸ ἕτερον χρόνον οὐδένα · εἰ γὰρ ὄντιν οὖν εἴη ἐν τῷ, ἐκείνον ἂν τὸν χρόνον ἐν ταυτῷ εἴη τὸ ἕτερον. οὐχ οὕτως; οὕτως. ἐπειδὴ δ' οὐδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ἐστίν, οὐδέποτε ἐν τινι τῶν ὄντων ἂν εἴη τὸ ἕτερον. ἀληθῆ. οὐτ' ἄρα ἐν τοῖς μὴ ἐν οὔτε ἐν τῷ ἐνὶ ἐνείῃ ἂν τὸ ἕτερον. οὐ γὰρ οὖν. οὐκ ἄρα τῷ ἐτέρῳ γ' ἂν εἴη τὸ ἐν τῶν μὴ ἐν οὐδὲ τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός ἕτερα. οὐ γάρ.

οὐδὲ μὴν ἑαυτοῖς γε ἕτερ' ἂν εἴη ἀλλήλων, μὴ μετέχοντα τοῦ ἐτέρου. πῶς γάρ; εἰ δὲ μήτε αὐτοῖς ἕτερα ἐστὶ μήτε τῷ ἐτέρῳ, οὐ πάντῃ ἤδη ἂν ἐκφεύγοι τὸ μὴ ἕτερα εἶναι ἀλλήλων; ἐκφεύγοι. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἐνός γε μετέχει τὰ μὴ ἐν · οὐ γὰρ ἂν μὴ ἐν ᾗ, ἀλλὰ πῇ ἂν ἐν ᾗ. ἀληθῆ. οὐδ' ἂν ἀριθμὸς εἴη ἄρα τὰ μὴ ἐν · οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτω μὴ ἐν ᾗ παντάπασιν, ἀριθμὸν γε ἔχοντα. οὐ γὰρ οὖν. τί δέ; τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός ἄρα μόρια ἐστίν; ἡ καὶν οὕτω μετεῖχε τοῦ ἐνός τὰ μὴ ἐν; μετεῖχεν. εἰ ἄρα πάντῃ τὸ μὲν ἐν ἐστὶ, τὰ δὲ μὴ ἐν, οὐτ' ἂν μόριον τῶν μὴ ἐν τὸ ἐν εἴη οὔτε ὅλον ὡς μορίων · οὔτε αὖ τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός μόρια, οὔτε ὅλα ὡς μορίῳ τῷ ἐνί. οὐ γάρ. ἀλλὰ μὴν ἔφαμεν τὰ μήτε μόρια μήτε ὅλα μήτε ἕτερα ἀλλήλων ταυτὰ ἔσεσθαι ἀλλήλοις. ἔφαμεν γάρ. φῶμεν ἄρα καὶ τὸ ἐν πρὸς τὰ μὴ ἐν οὕτως ἔχον τὸ αὐτὸ εἶναι αὐτοῖς; φῶμεν. τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἕτερόν τε τῶν ἄλλων ἐστὶν καὶ ἑαυτοῦ καὶ ταυτόν ἐκείνοις τε καὶ ἑαυτῷ. κινδυνεύει φαίνεσθαι ἐκ γε τοῦ λόγου. ἄρ' οὖν καὶ ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις; ἴσως. ἐπειδὴ γοῦν ἕτερον τῶν ἄλλων ἐφάνη, καὶ τὰλλα που ἕτερα ἂν ἐκείνου εἴη. τί μήν; οὐκοῦν οὕτως ἕτερον τῶν ἄλλων, ὥσπερ καὶ τὰλλα ἐκείνου, καὶ οὔτε μᾶλλον οὔτε ἥττον; τί γὰρ ἂν; εἰ ἄρα μήτε μᾶλλον μήτε ἥττον, ὁμοίως. ναί. οὐκοῦν ἡ ἕτερον εἶναι πέπονθεν τῶν ἄλλων καὶ τὰλλα ἐκείνου ὡσαύτως, ταύτη ταυτόν ἂν πεπονθότα εἶεν τό τε ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰλλα τῷ ἐνί. πῶς λέγεις; ὦδε · ἕκαστον τῶν ὀνομάτων οὐκ ἐπὶ τινι καλεῖς; ἔγωγε. τί οὖν; τὸ αὐτὸ ὄνομα εἰποῖς ἂν πλεονάχως ἢ ἁπαξ; ἔγωγε. πότερον οὖν ἐὰν μὲν ἁπαξ εἴπῃς, ἐκεῖνο προσαγορεύεις οὐπὲρ ἐστὶ τοῦνομα, ἐὰν δὲ πολλάχως, οὐκ ἐκεῖνο; ἡ ἐάντε ἁπαξ ἐάντε πολλάχως ταυτόν ὄνομα φθέγγῃ, πολλὴ ἀνάγκη σε ταυτόν καὶ λέγειν αἰεῖ; τί μήν; οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον ὀνομά ἐστιν ἐπὶ τινι; πάνυ γε. ὅταν ἄρα αὐτὸ φθέγγῃ, ἐάντε ἁπαξ ἐάντε πολλάχως, οὐκ ἐπ' ἄλλω οὐδὲ ἄλλο τι ὀνομάζεις ἢ ἐκεῖνο οὐπὲρ ἦν ὄνομα. ἀνάγκη. ὅταν δὴ λέγωμεν ὅτι ἕτερον μὲν τὰλλα

τοῦ ενός, ἕτερον δὲ τὸ ἐν τῶν ἄλλων, δις τὸ ἕτερον εἰπόντες οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἄλλη, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνη τῇ φύσει αὐτὸ αἰεὶ λέγομεν ἥσπερ ἦν τοῦνομα. πάνυ μὲν οὖν.

ἦι ἄρα ἕτερον τῶν ἄλλων τὸ ἐν καὶ τᾶλλα τοῦ ενός, κατ' αὐτὸ τὸ ἕτερον πεπονθέναι οὐκ ἄλλο ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἂν πεπονθὸς εἴη τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις · τὸ δέ που ταῦτὸν πεπονθὸς ὁμοιον · οὐχί; ναί. ἦι δὴ τὸ ἐν ἕτερον τῶν ἄλλων πέπονθεν εἶναι, κατ' αὐτὸ τοῦτο ἅπαν ἅπασιν ὁμοιον ἂν εἴη · ἅπαν γὰρ ἀπάντων ἕτερόν ἐστιν. ἔοικεν. ἀλλὰ μὴν τό γε ὁμοιον τῷ ἀνομοίῳ ἐναντίον. ναί. οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον τῷ ταύτῳ. καὶ τοῦτο. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γ' ἐφάνη, ὥς ἄρα τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις ταῦτόν. ἐφάνη γάρ. τοῦναντίον δέ γε πάθος ἐστὶ τὸ εἶναι ταῦτόν τοις ἄλλοις τῷ ἕτερον εἶναι τῶν ἄλλων. πάνυ γε. ἦι γε μὴν ἕτερον, ὁμοιον ἐφάνη. ναί. ἦι ἄρα ταῦτόν, ἀνόμοιον ἔσται κατὰ τοῦναντίον πάθος τῷ ὁμοιοῦντι πάθει. ὁμοίου δέ που τὸ ἕτερον; ναί. ἀνομοιώσει ἄρα τὸ ταῦτόν, ἢ οὐκ ἐναντίον ἔσται τῷ ἐτέρῳ. ἔοικεν. ὁμοιον ἄρα καὶ ἀνόμοιον ἔσται τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ μὲν ἕτερον, ὁμοιον, ἢ δὲ ταῦτόν, ἀνόμοιον. ἔχει γὰρ οὖν δῆ, ὥς ἔοικεν, καὶ τοιοῦτον λόγον. καὶ γὰρ τόνδε ἔχει. τίνα; ἦι ταῦτόν πέπονθε, μὴ ἄλλοιον πεπονθέναι, μὴ ἄλλοιον δὲ πεπονθὸς μὴ ἀνόμοιον, μὴ ἀνόμοιον δὲ ὁμοιον εἶναι · ἢ δ' ἄλλο πέπονθεν, ἄλλοιον, ἄλλοιον δὲ ὄν ἀνόμοιον εἶναι. ἀληθῆ λέγεις. ταῦτόν τε ἄρα ὄν τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ ὅτι ἕτερόν ἐστι, κατ' ἀμφοτέρα καὶ κατὰ ἐκάτερον, ὁμοίον τε ἂν εἴη καὶ ἀνόμοιον τοῖς ἄλλοις. πάνυ γε. οὐκοῦν καὶ ἑαυτῷ ὡσαύτως, ἐπεὶ περ ἕτερόν τε ἑαυτοῦ καὶ ταῦτόν ἑαυτῷ ἐφάνη, κατ' ἀμφοτέρα καὶ κατὰ ἐκάτερον ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον φανήσεται; ἀνάγκη. τί δὲ δῆ; περὶ τοῦ ἅπτεσθαι τὸ ἐν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ μὴ ἅπτεσθαι πέρι πῶς ἔχει, σκόπει. σκοπῶ. αὐτὸ γάρ που ἐν ἑαυτῷ ὅλῳ τὸ ἐν ἐφάνη ὄν. ὀρθῶς. οὐκοῦν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἐν; ναί. ἦι μὲν ἄρα ἐν τοῖς ἄλλοις, τῶν ἄλλων ἅπτοιο ἂν · ἢ δὲ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ, τῶν μὲν ἄλλων ἀπείργοιτο ἅπτεσθαι, αὐτὸ δὲ αὐτοῦ ἅπτοιο ἂν ἐν ἑαυτῷ ὄν. φαίνεται. οὕτω μὲν δὴ ἅπτοιο ἂν τὸ ἐν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων. ἅπτοιο. τί δὲ τῆδε; ἄρ' οὐ πᾶν τὸ μέλλον ἅψεσθαι τινος ἐφεξῆς δεῖ κεῖσθαι ἐκείνῳ οὗ μέλλει ἅπτεσθαι, ταύτην τὴν ἑδραν κατέχον ἢ ἂν μετ' ἐκείνην ἢ ἑδρᾷ ἢ ἂν κέηται, ἅπτεται; ἀνάγκη. καὶ τὸ ἐν ἄρα εἰ μέλλει αὐτὸ αὐτοῦ ἅψεσθαι, ἐφεξῆς δεῖ εὐθύς μετὰ ἑαυτὸ κεῖσθαι, τὴν ἐχομένην χώραν κατέχον ἐκείνης ἐν ἢ αὐτὸ ἐστιν. δεῖ γὰρ οὖν.

οὐκοῦν δύο μὲν ὄν τὸ ἐν ποιήσειεν ἂν ταῦτα καὶ ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιτο · ὥς δ' ἂν ἢ ἐν, οὐκ ἐθελήσει; οὐ γὰρ οὖν. ἢ αὐτὴ ἄρα ἀνάγκη τῷ ἐνὶ μῆτε δύο εἶναι μῆτε ἅπτεσθαι αὐτῷ αὐτοῦ. ἢ αὐτῇ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν τῶν ἄλλων ἅψεται. τί δῆ; ὅτι, φαμέν, τὸ μέλλον ἅψεσθαι χωρὶς ὄν ἐφεξῆς δεῖ ἐκείνῳ εἶναι οὗ μέλλει ἅψεσθαι, τρίτον δὲ αὐτῶν ἐν μέσῳ μηδὲν εἶναι. ἀληθῆ. δύο ἄρα δεῖ τὸ ὀλίγιστον εἶναι, εἰ μέλλει ἅψις εἶναι. δεῖ. ἐὰν δὲ τοῖν δυοῖν ὅροιν τρίτον προσγένηται ἐξῆς, αὐτὰ μὲν τρία ἔσται, αἱ δὲ ἅψεις δύο.

ναί. καὶ οὕτω δὴ αἰεὶ ἐνὸς προσγιγνομένου μία καὶ ἅψις προσγίγνεται, καὶ συμβαίνει τὰς ἅψεις τοῦ πλήθους τῶν ἀριθμῶν μιᾷ ἐλάττους εἶναι. ὥ γὰρ τὰ πρῶτα δύο ἐπλεονέκτησεν τῶν ἁψεων εἰς τὸ πλείω εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἢ τὰς ἅψεις, τῷ ἴσῳ τούτῳ καὶ ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς πασῶν τῶν ἁψεων πλεονεκτεῖ· ἤδη γὰρ τὸ λοιπὸν ἅμα ἐν τε τῷ ἀριθμῷ προσγίγνεται καὶ μία ἅψις ταῖς ἁψεσιν. ὀρθῶς. ὅσα ἄρα ἐστὶν τὰ ὄντα τὸν ἀριθμὸν, αἰεὶ μιᾷ αἰ ἅψεις ἐλάττους εἰσὶν αὐτῶν. ἀληθῆ. εἰ δέ γε ἐν μόνον ἐστίν, δυὰς δὲ μὴ ἔστιν, ἅψις οὐκ ἂν εἴη. πῶς γάρ; οὐκ οὐν, φαμέν, τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς οὔτε ἐν ἐστὶν οὔτε μετέχει αὐτοῦ, εἴπερ ἄλλα ἐστίν. οὐ γάρ. οὐκ ἄρα ἔνεστιν ἀριθμὸς ἐν τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς μὴ ἐνόντος ἐν αὐτοῖς. πῶς γάρ; οὐτ' ἄρα ἐν ἐστὶ τὰ ἄλλα οὔτε δύο οὔτε ἄλλου ἀριθμοῦ ἔχοντα ὄνομα οὐδέν. οὐ. τὸ ἐν ἄρα μόνον ἐστὶν ἐν, καὶ δυὰς οὐκ ἂν εἴη. οὐ φαίνεται. ἅψις ἄρα οὐκ ἔστιν δυοῖν μὴ ὄντων. οὐκ ἔστιν. οὐτ' ἄρα τὸ ἐν τῶν ἄλλων ἄπτεται οὔτε τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, ἐπεὶ περ ἅψις οὐκ ἔστιν. οὐ γὰρ οὖν. οὕτω δὴ κατὰ πάντα ταῦτα τὸ ἐν τῶν τε ἄλλων καὶ ἑαυτοῦ ἄπτεται τε καὶ οὐχ ἄπτεται. ἔοικεν. ἄρ' οὖν καὶ ἴσον ἐστὶ καὶ ἄνισον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις; πῶς; εἰ μείζον εἴη τὸ ἐν ἢ τᾶλλα ἢ ἔλαττον, ἢ αὖ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός μείζω ἢ ἐλάττω, ἄρα οὐκ ἂν τῷ μὲν ἐν εἶναι τὸ ἐν καὶ τᾶλλα ἄλλα τοῦ ἐνός οὔτε τι μείζω οὔτε τι ἐλάττω ἂν εἴη ἀλλήλων αὐταῖς γε ταύταις ταῖς οὐσίαις; ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς τῷ τοιαῦτα εἶναι ἐκότερα ἰσότητα ἔχοιεν, ἴσα ἂν εἴη πρὸς ἀλλήλα· εἰ δὲ τὰ μὲν μέγεθος, τὸ δὲ σμικρότητα, ἢ καὶ μέγεθος μὲν τὸ ἐν, σμικρότητα δὲ τᾶλλα, ὁποτέρῳ μὲν τῷ εἶδει μέγεθος προσεῖη, μείζον ἂν εἴη, ὥ δὲ σμικρότης, ἔλαττον; ἀνάγκη.

οὐκοῦν ἐστὸν γέ τινα τούτῳ εἶδη, τό τε μέγεθος καὶ ἡ σμικρότης; οὐ γὰρ ἂν που μὴ ὄντε γε ἐναντίῳ τε ἀλλήλοιν εἴτην καὶ ἐν τοῖς οὖσιν ἐγγιγνοίστην. πῶς γὰρ ἂν; εἰ ἄρα ἐν τῷ ἐνὶ σμικρότης ἐγγίγνεται, ἥτοι ἐν ὄλῳ ἂν ἢ ἐν μέρει αὐτοῦ ἐνείη. ἀνάγκη. τί δ' εἰ ἐν ὄλῳ ἐγγίγνοιτο; οὐχὶ ἢ ἐξ ἴσου ἂν τῷ ἐνὶ δι' ὅλου αὐτοῦ τεταμένη εἴη ἢ περιέχουσα αὐτό; δηλὸν δὴ. ἄρ' οὖν οὐκ ἐξ ἴσου μὲν οὔσα ἡ σμικρότης τῷ ἐνὶ ἴσῳ ἂν αὐτῷ εἴη, περιέχουσα δὲ μείζων; πῶς δ' οὐ; δυνατόν οὖν σμικρότητα ἴσην τῷ εἶναι ἢ μείζω τινός, καὶ πράττειν τὰ μεγέθους τε καὶ ἰσότητος, ἀλλὰ μὴ τὰ ἑαυτῆς; ἀδύνατον. ἐν μὲν ὄλῳ ἄρα τῷ ἐνὶ οὐκ ἂν εἴη σμικρότης, ἀλλ' εἴπερ, ἐν μέρει. ναί. οὐδέ γε ἐν παντὶ αὖ τῷ μέρει· εἰ δὲ μή, ταῦτα ποιήσει ἄπερ πρὸς τὸ ὅλον· ἴση ἔσται ἢ μείζων τοῦ μέρους ἐν ᾧ ἂν αἰεὶ ἐνῇ. ἀνάγκη. οὐδενὶ ποτε ἄρα ἐνέσται τῶν ὄντων σμικρότης, μήτ' ἐν μέρει μήτ' ἐν ὄλῳ ἐγγιγνομένη· οὐδέ τι ἔσται σμικρὸν πλην αὐτῆς σμικρότητος. οὐκ ἔοικεν. οὐδ' ἄρα μέγεθος ἐνέσται ἐν αὐτῷ· μείζον γὰρ ἂν τι εἴη ἄλλο καὶ πλην αὐτοῦ μεγέθους, ἐκεῖνο ἐν ᾧ τὸ μέγεθος ἐνείη, καὶ ταῦτα σμικροῦ αὐτῷ οὐκ ὄντος, οὗ ἀνάγκη ὑπερέχειν, ἐάνπερ ἢ μέγα· τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἐπειδὴ σμικρότης οὐδαμοῦ ἐνι. ἀληθῆ. ἀλλὰ μὴν αὐτὸ μέγεθος οὐκ ἄλλου μείζον ἢ αὐτῆς σμικρότητος, οὐδέ σμικρότης ἄλλου

ἐλαττον ἢ αὐτοῦ μεγέθους. οὐ γάρ. οὔτε ἄρα τὰ ἄλλα μείζω τοῦ ἐνός οὐδὲ ἐλάττω, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχοντα, οὔτε αὐτῶ τούτω πρὸς τὸ ἐν ἔχετον τὴν δύναμιν τὴν τοῦ ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλῳ, οὔτε αὖ τὸ ἐν τούτοις οὐδὲ τῶν ἄλλων μείζον ἂν οὐδ' ἐλαττον εἴη, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχον. οὐκοῦν φαίνεται γε. ἄρ' οὖν, εἰ μήτε μείζον μήτε ἐλαττον τὸ ἐν τῶν ἄλλων, ἀνάγκη αὐτὸ ἐκείνων μήτε ὑπερέχειν μήτε ὑπερέχεσθαι; ἀνάγκη. οὐκοῦν τό γε μήτε ὑπερέχον μήτε ὑπερεχόμενον πολλὴ ἀνάγκη ἐξ ἴσου εἶναι, ἐξ ἴσου δὲ ὄν ἴσον εἶναι. πῶς γὰρ οὐ; καὶ μὴν καὶ αὐτό γε τὸ ἐν πρὸς ἑαυτὸ οὕτως ἂν ἔχοι · μήτε μέγεθος ἐν ἑαυτῷ μήτε σμικρότητα ἔχον οὔτ' ἂν ὑπερέχοιτο οὔτ' ἂν ὑπερέχοι ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἴσου ὄν ἴσον ἂν εἴη ἑαυτῷ. πάνυ μὲν οὖν. τὸ ἐν ἄρα ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἴσον ἂν εἴη. φαίνεται.

καὶ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὄν καὶ περὶ ἑαυτὸ ἂν εἴη ἔξωθεν, καὶ περιέχον μὲν μείζον ἂν ἑαυτοῦ εἴη, περιεχόμενον δὲ ἐλαττον, καὶ οὕτω μείζον ἂν καὶ ἐλαττον εἴη αὐτὸ ἑαυτοῦ τὸ ἐν. εἴη γὰρ ἂν. οὐκοῦν καὶ τότε ἀνάγκη, μηδὲν εἶναι ἐκτὸς τοῦ ἐνός τε καὶ τῶν ἄλλων; πῶς γὰρ οὐ; ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναι που δεῖ τό γε ὄν ἀεί. ναί. οὐκοῦν τό γε ἐν τῷ ὄν ἐν μείζονι ἔσται ἐλαττον ὄν; οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἕτερον ἐν ἐτέρῳ εἴη. οὐ γάρ. ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἕτερον ἔστι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ἐνός, δεῖ δὲ αὐτὰ ἐν τῷ εἶναι, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ἐν ἀλλήλοις εἶναι, τὰ τε ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ καὶ τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ μηδαμοῦ εἶναι; φαίνεται. ὅτι μὲν ἄρα τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις ἔνεστι, μείζω ἂν εἴη τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, περιέχοντα αὐτό, τὸ δὲ ἐν ἐλαττον τῶν ἄλλων, περιεχόμενον · ὅτι δὲ τὰ ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ, τὸ ἐν τῶν ἄλλων κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον μείζον ἂν εἴη, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἐνός ἐλάττω. ἔοικεν. τὸ ἐν ἄρα ἴσον τε καὶ μείζον καὶ ἐλαττόν ἐστιν αὐτό τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων. φαίνεται. καὶ μὴν εἴπερ μείζον καὶ ἐλαττον καὶ ἴσον, ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ μερῶν. πῶς δ' οὐ; ἴσων μὲν ἄρα μέτρων ὄν καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων, καὶ ἀριθμῷ ἐλαττον ἂν καὶ πλεόν εἴη αὐτό τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἴσον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ ταυτά. πῶς; ὥνπερ μείζον ἐστι, πλειόνων που καὶ μέτρων ἂν εἴη αὐτῶν, ὅσων δὲ μέτρων, καὶ μερῶν · καὶ ὥν ἐλαττον, ὡσαύτως · καὶ οἷς ἴσον, κατὰ ταυτά. οὕτως. οὐκοῦν ἑαυτοῦ μείζον καὶ ἐλαττον ὄν καὶ ἴσον ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ μερῶν; πῶς δ' οὐ; ἴσων μὲν ἄρα μερῶν ὄν αὐτῷ ἴσον ἂν τὸ πλῆθος αὐτῷ εἴη, πλειόνων δὲ πλεόν, ἐλαττόνων δὲ ἐλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ. φαίνεται. οὐκοῦν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ὡσαύτως ἔξει τὸ ἐν; ὅτι μὲν μείζον αὐτῶν φαίνεται, ἀνάγκη πλεόν εἶναι καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν · ὅτι δὲ σμικρότερον, ἐλαττον · ὅτι δὲ ἴσον μεγέθει, ἴσον καὶ τὸ πλῆθος εἶναι τοῖς ἄλλοις; ἀνάγκη. οὕτω δὴ αὖ, ὥς ἔοικε, τὸ ἐν καὶ ἴσον καὶ πλεόν καὶ ἐλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτό τε αὐτοῦ ἔσται καὶ τῶν ἄλλων. ἔσται. ἄρ' οὖν καὶ χρόνου μετέχει τὸ ἐν, καὶ

ἐστὶ τε καὶ γίγνεται νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον αὐτό τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων, καὶ οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων, χρόνου μετέχον; πῶς; εἶναι μὲν που αὐτῷ ὑπάρχει, εἴπερ ἐν ἔστιν. ναί.

τὸ δὲ εἶναι ἄλλο τί ἐστὶν ἢ μέθεξις οὐσίας μετὰ χρόνου τοῦ παρόντος, ὥσπερ τὸ ἦν μετὰ τοῦ παρεληλυθότος καὶ αὐτὸ ἔσται μετὰ τοῦ μέλλοντος οὐσίας ἐστὶ κοινωνία; ἔστι γάρ. μετέχει μὲν ἄρα χρόνου, εἴπερ καὶ τοῦ εἶναι. πάνυ γε. οὐκοῦν πορευομένου τοῦ χρόνου; ναί. αἰ ἄρα πρεσβύτερον γίγνεται ἑαυτοῦ, εἴπερ προέρχεται κατὰ χρόνον. ἀνάγκη. ἄρ' οὖν μεμνήμεθα ὅτι νεωτέρου γιγνομένου τὸ πρεσβύτερον πρεσβύτερον γίγνεται; μεμνήμεθα. οὐκοῦν ἐπειδὴ πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γίγνεται τὸ ἐν, νεωτέρου ἂν γιγνομένου ἑαυτοῦ πρεσβύτερον γίγνοιτο; ἀνάγκη. γίγνεται μὲν δὴ νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον αὐτοῦ οὕτω. ναί. ἔστι δὲ πρεσβύτερον ἄρ' οὐχ ὅταν κατὰ τὸν νῦν χρόνον ἢ γιγνόμενον τὸν μεταξὺ τοῦ ἦν τε καὶ ἔσται; οὐ γάρ που πορευομένον γε ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα ὑπερβήσεται τὸ νῦν. οὐ γάρ. ἄρ' οὖν οὐκ ἐπίσχει τότε τοῦ γίγνεσθαι πρεσβύτερον, ἐπειδὴν τῷ νῦν ἐντύχη, καὶ οὐ γίγνεται, ἀλλ' ἔστι τότε ἤδη πρεσβύτερον; προϊὼν γὰρ οὐκ ἂν ποτε ληφθεῖν ὑπὸ τοῦ νῦν. τὸ γὰρ προϊὼν οὕτως ἔχει ὡς ἀμφοτέρων ἐφάπτεσθαι, τοῦ τε νῦν καὶ τοῦ ἔπειτα, τοῦ μὲν νῦν ἀφιέμενον, τοῦ δ' ἔπειτα ἐπιλαμβάνομενον, μεταξὺ ἀμφοτέρων γιγνόμενον, τοῦ τε ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν. ἀληθῆ. εἰ δέ γε ἀνάγκη μὴ παρελθεῖν τὸ νῦν πᾶν τὸ γιγνόμενον, ἐπειδὴν κατὰ τοῦτο ἢ, ἐπίσχει αἰ τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε τοῦτο ὅτι ἂν τύχη γιγνόμενον. φαίνεται. καὶ τὸ ἐν ἄρα, ὅταν πρεσβύτερον γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν, ἐπέσχεν τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε πρεσβύτερον. πάνυ μὲν οὖν. οὐκοῦν οὐπὲρ ἐγίγνετο πρεσβύτερον, τούτου καὶ ἔστιν · ἐγίγνετο δὲ αὐτοῦ; ναί. ἔστι δὲ τὸ πρεσβύτερον νεωτέρου πρεσβύτερον; ἔστιν. καὶ νεώτερον ἄρα τότε αὐτοῦ ἐστὶ τὸ ἐν, ὅταν πρεσβύτερον γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν. ἀνάγκη. τό γε μὴν νῦν αἰ πάρεστι τῷ ἐνὶ διὰ παντός τοῦ εἶναι · ἔστι γὰρ αἰ νῦν ὅτανπερ ἦ. πῶς γὰρ οὐ; αἰ ἄρα ἐστὶ τε καὶ γίγνεται πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ νεώτερον τὸ ἐν. ἔοικεν. πλείω δὲ χρόνον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ γίγνεται, ἢ τὸν ἴσον; τὸν ἴσον. ἀλλὰ μὴν τόν γε ἴσον χρόνον ἢ γιγνόμενον ἢ ὃν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχει. πῶς δ' οὐ; τὸ δὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερόν ἐστιν. οὐ γάρ. τὸ ἐν ἄρα τὸν ἴσον χρόνον αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ γιγνόμενον καὶ ὃν οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον ἑαυτοῦ ἐστὶν οὐδὲ γίγνεται. οὐ μοι δοκεῖ. τί δέ; τῶν ἄλλων;

οὐκ ἔχω λέγειν. τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν, ὅτι τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, εἴπερ ἑτέρα ἐστὶν, ἀλλὰ μὴ ἕτερον, πλείω ἐστὶν ἐνός · ἕτερον μὲν γὰρ ὃν ἐν ἂν ἦν, ἑτέρα δὲ ὄντα πλείω ἐνός ἐστὶ καὶ πλῆθος ἂν ἔχοι. ἔχοι γὰρ ἂν. πλῆθος δὲ ὃν ἀριθμοῦ πλείονος ἂν μετέχοι ἢ τοῦ ἐνός. πῶς δ' οὐ; τί οὖν; ἀριθμοῦ φήσομεν τὰ πλείω γίγνεσθαι τε καὶ γεγενῆσθαι πρότερον,

ἢ τὰ ἐλάττω; τὰ ἐλάττω. τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον · τοῦτο δ' ἔστι τὸ ἔν. ἢ γάρ; ναί. πάντων ἄρα τὸ ἐν πρῶτον γέγονε τῶν ἀριθμὸν ἐχόντων · ἔχει δὲ καὶ τᾶλλα πάντα ἀριθμὸν, εἴπερ ἄλλα καὶ μὴ ἄλλο ἐστίν. ἔχει γάρ. πρῶτον δέ γε οἶμαι γεγονὸς πρότερον γέγονε, τὰ δὲ ἄλλα ὕστερον, τὰ δ' ὕστερον γεγονότα νεώτερα τοῦ πρότερον γεγονότος · καὶ οὕτως ἂν εἴη τᾶλλα νεώτερα τοῦ ἐνός, τὸ δὲ ἐν πρεσβύτερον τῶν ἄλλων. εἴη γάρ ἄν. τί δὲ τόδε; ἄρ' ἂν εἴη τὸ ἐν παρὰ φύσιν τὴν αὐτοῦ γεγονός, ἢ ἀδύνατον; ἀδύνατον. ἀλλὰ μὴν μέρη γε ἔχον ἐφάνη τὸ ἔν, εἰ δὲ μέρη, καὶ ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσον. ναί. οὐκοῦν πάντων πρῶτον ἀρχὴ γίγνεται, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐνός καὶ ἐκάστου τῶν ἄλλων, καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τᾶλλα πάντα μέχρι τοῦ τέλους; τί μὴν; καὶ μὴν μόριά γε φήσομεν ταῦτ' εἶναι πάντα τᾶλλα τοῦ ὅλου τε καὶ ἐνός, αὐτὸ δὲ ἐκεῖνο ἅμα τῇ τελευτῇ γεγονέναι ἔν τε καὶ ὅλον. φήσομεν γάρ. τελευτὴ δέ γε οἶμαι ὕστατον γίγνεται, τούτῳ δ' ἅμα τὸ ἐν πέφυκε γίγνεσθαι · ὥστ' εἴπερ ἀνάγκη αὐτὸ τὸ ἐν μὴ παρὰ φύσιν γίγνεσθαι, ἅμα τελευτῇ ἂν γεγονός ὕστατον ἂν τῶν ἄλλων πεφυκός εἴη γίγνεσθαι. φαίνεται. νεώτερον ἄρα τῶν ἄλλων τὸ ἐν ἐστίν, τὰ δ' ἄλλα τοῦ ἐνός πρεσβύτερα. οὕτως αὖ μοι φαίνεται. τί δὲ δῆ; ἀρχὴν ἢ ἄλλο μέρος ὅτιοῦν τοῦ ἐνός ἢ ἄλλου ὁτουοῦν, ἐάνπερ μέρος ἢ ἄλλὰ μὴ μέρη, οὐκ ἀναγκαῖον ἐν εἶναι, μέρος γε ὄν; ἀνάγκη. οὐκοῦν τὸ ἐν ἅμα τε τῷ πρώτῳ γιγνομένῳ γίγνοιτ' ἂν καὶ ἅμα τῷ δευτέρῳ, καὶ οὐδενὸς ἀπολείπεται τῶν ἄλλων γιγνομένων, ὅτιπερ ἂν προσγίγνηται ὁπωσοῦν, ἕως ἂν πρὸς τὸ ἐσχατον διελθὼν ὅλον ἐν γένηται, οὔτε μέσου οὔτε πρώτου οὔτε ἐσχάτου οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἀπολειφθὲν ἐν τῇ γενέσει. ἀληθῆ.

πᾶσιν ἄρα τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἴσχει τὸ ἐν · ὥστ' εἰ μὴ παρὰ φύσιν πέφυκεν αὐτὸ τὸ ἐν, οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον τῶν ἄλλων γεγονός ἂν εἴη, ἀλλ' ἅμα. καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ἐν τῶν ἄλλων οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον ἂν εἴη, οὐδὲ τᾶλλα τοῦ ἐνός · κατὰ δὲ τὸν πρόσθεν πρεσβύτερόν τε καὶ νεώτερον, καὶ τᾶλλα ἐκεῖνου ὡσαύτως. πάνυ μὲν οὖν. ἔστι μὲν δὴ οὕτως ἔχον τε καὶ γεγονός. ἀλλὰ τί αὖ περὶ τοῦ γίγνεσθαι αὐτὸ πρεσβύτερόν τε καὶ νεώτερον τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός, καὶ μήτε νεώτερον μήτε πρεσβύτερον γίγνεσθαι; ἄρα ὥσπερ περὶ τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ περὶ τοῦ γίγνεσθαι ἔχει, ἢ ἐτέρως; οὐκ ἔχω λέγειν. ἀλλ' ἐγὼ τοσόνδε γε · εἰ καὶ ἔστιν πρεσβύτερον ἕτερον ἐτέρου, γίγνεσθαι γε αὐτὸ πρεσβύτερον ἔτι ἢ ὡς τὸ πρῶτον εὐθύς γενόμενον διήνεγκε τῇ ἡλικίᾳ οὐκ ἂν ἔτι δύναίτο, οὐδ' αὖ τὸ νεώτερον ὃν ἔτι νεώτερον γίγνεσθαι · ἀνίσοις γὰρ ἴσα προστιθέμενα, χρόνῳ τε καὶ ἄλλῳ ὁπωσοῦν, ἴσῳ ποιεῖ διαφέρειν ἀεὶ ὅσῳπερ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκη. πῶς γὰρ οὐ; οὐκ ἄρα τό γε ὃν τοῦ ἐνός ὄντος γίγνοιτ' ἂν ποτε πρεσβύτερον οὐδὲ νεώτερον, εἴπερ ἴσῳ διαφέρει ἀεὶ τὴν ἡλικίαν · ἀλλ' ἔστι καὶ γέγονε πρεσβύτερον, τὸ δὲ νεώτερον, γίγνεται δ' οὐ. ἀληθῆ. καὶ τὸ ἐν ἄρα ὃν τῶν ἄλλων ὄντων οὔτε πρεσβύτερόν ποτε οὔτε νεώτερον γίγνεται. οὐ γὰρ οὖν. ὅρα δὲ εἰ

τῇδε πρεσβύτερα καὶ νεώτερα γίγνεται. πῇ δὴ; ἦι τό τε ἐν τῶν ἄλλων ἐφάνη πρεσβύτερον καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός. τί οὖν; ὅταν τὸ ἐν τῶν ἄλλων πρεσβύτερον ᾦ, πλείω που χρόνον γέγονεν ἢ τὰ ἄλλα. ναί. πάλιν δὴ σκόπει· ἐὰν πλέονι καὶ ἐλάττονι χρόνῳ προστιθῶμεν τὸν ἴσον χρόνον, ἄρα τῷ ἴσῳ μορίῳ διοίσει τὸ πλέον τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικροτέρῳ; σμικροτέρῳ. οὐκ ἄρα ἔσται, ὅτιπερ τὸ πρῶτον ἦν πρὸς τᾶλλα ἡλικία διαφέρων τὸ ἔν, τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἔπειτα, ἀλλὰ ἴσον λαμβάνον χρόνον τοῖς ἄλλοις ἔλαττον ἀεὶ τῇ ἡλικίᾳ διοίσει αὐτῶν ἢ πρότερον· ἢ οὐ; ναί. οὐκοῦν τό γε ἔλαττον διαφέρων ἡλικία πρὸς τι ἢ πρότερον νεώτερον γίγνεται ἂν ἢ ἐν τῷ πρόσθεν πρὸς ἐκεῖνα πρὸς ᾧ ἦν πρεσβύτερον πρότερον; νεώτερον. εἰ δὲ ἐκεῖνο νεώτερον, οὐκ ἐκεῖνα αὖ τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ἐν πρεσβύτερα ἢ πρότερον; πάνυ γε.

τὸ μὲν νεώτερον ἄρα γεγονὸς πρεσβύτερον γίγνεται πρὸς τὸ πρότερον γεγονός τε καὶ πρεσβύτερον ὄν, ἔστι δὲ οὐδέποτε πρεσβύτερον, ἀλλὰ γίγνεται ἀεὶ ἐκεῖνου πρεσβύτερον· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσιν, τὸ δ' ἐπὶ τὸ πρεσβύτερον. τὸ δ' αὖ πρεσβύτερον τοῦ νεωτέρου νεώτερον γίγνεται ὡσαύτως. ἰόντε γὰρ αὐτοῖν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον ἀλλήλοιν γίγνεσθον, τὸ μὲν νεώτερον πρεσβύτερον τοῦ πρεσβυτέρου, τὸ δὲ πρεσβύτερον νεώτερον τοῦ νεωτέρου· γενέσθαι δὲ οὐκ ἂν οἶω τε εἴτην. εἰ γὰρ γένοιτο, οὐκ ἂν ἔτι γίγνοιτο, ἀλλ' εἶεν ἄν. νῦν δὲ γίγνονται μὲν πρεσβύτερα ἀλλήλων καὶ νεώτερα· τὸ μὲν ἐν τῶν ἄλλων νεώτερον γίγνεται, ὅτι πρεσβύτερον ἐφάνη ὄν καὶ πρότερον γεγονός, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἐνός πρεσβύτερα, ὅτι ὕστερα γέγονε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τᾶλλα οὕτω πρὸς τὸ ἐν ἴσχει, ἐπειδὴπερ αὐτοῦ πρεσβύτερα ἐφάνη καὶ πρότερα γεγονότα. φαίνεται γὰρ οὖν οὕτως. οὐκοῦν ἢ μὲν οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου πρεσβύτερον γίγνεται οὐδὲ νεώτερον, κατὰ τὸ ἴσῳ ἀριθμῷ ἀλλήλων ἀεὶ διαφέρειν, οὔτε τὸ ἐν τῶν ἄλλων πρεσβύτερον γίγνεται ἂν οὐδὲ νεώτερον, οὔτε τᾶλλα τοῦ ἐνός· ἢ δὲ ἄλλω ἀεὶ μορίῳ διαφέρειν ἀνάγκη τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων γενόμενα καὶ τὰ ὕστερα τῶν προτέρων, ταύτη δὴ ἀνάγκη πρεσβυτερά τε καὶ νεώτερα ἀλλήλων γίγνεσθαι τά τε ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ τὸ ἐν τῶν ἄλλων; πάνυ μὲν οὖν. κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἐν αὐτό τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτερον καὶ νεώτερον ἔστι τε καὶ γίγνεται, καὶ οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον οὔτ' ἔστιν οὔτε γίγνεται οὔτε αὐτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων. παντελῶς μὲν οὖν. ἐπειδὴ δὲ χρόνου μετέχει τὸ ἐν καὶ τοῦ πρεσβυτερόν τε καὶ νεώτερον γίγνεσθαι, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ τοῦ ποτὲ μετέχειν καὶ τοῦ ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν, εἴπερ χρόνου μετέχει; ἀνάγκη. ἦν ἄρα τὸ ἐν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ ἐγίγνετο καὶ γίγνεται καὶ γενήσεται. τί μήν; καὶ εἴη ἂν τι ἐκεῖνῳ καὶ ἐκεῖνου, καὶ ἦν καὶ ἔστιν καὶ ἔσται. πάνυ γε. καὶ ἐπιστήμη δὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἴσθησις, εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα πράττομεν. ὀρθῶς λέγεις. καὶ ὄνομα δὴ καὶ λόγος ἔστιν αὐτῷ, καὶ ὀνομάζεται καὶ λέγεται· καὶ ὅσαπερ καὶ περὶ τὰ

ἄλλα τῶν τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ περὶ τὸ ἐν ἔστιν. παντελῶς μὲν οὖν ἔχει οὕτως. ἔτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἐν εἰ ἔστιν οἶον διεληγύθαμεν, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη αὐτό, ἐν τε ὄν καὶ πολλὰ καὶ μήτε ἐν μήτε πολλὰ καὶ μετέχον χρόνου, ὅτι μὲν ἔστιν ἐν, οὐσίας μετέχειν ποτέ, ὅτι δ' οὐκ ἔστι, μὴ μετέχειν αὖ ποτε οὐσίας; ἀνάγκη. ἄρ' οὖν, ὅτε μετέχει, οἶον τε ἔσται τότε μὴ μετέχειν, ἢ ὅτε μὴ μετέχει, μετέχειν; οὐχ οἶον τε. ἐν ἄλλῳ ἄρα χρόνῳ μετέχει καὶ ἐν ἄλλῳ οὐ μετέχει· οὕτω γὰρ ἂν μόνως τοῦ αὐτοῦ μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι.

ὁρθῶς. οὐκοῦν ἔστι καὶ οὗτος χρόνος, ὅτε μεταλαμβάνει τοῦ εἶναι καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ; ἢ πῶς οἶον τε ἔσται τοτέ μὲν ἔχειν τὸ αὐτό, τοτέ δὲ μὴ ἔχειν, ἐὰν μὴ ποτε καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ καὶ ἀφίῃ; οὐδαμῶς. τὸ δὴ οὐσίας μεταλαμβάνειν ἄρα γε οὐ γίγνεσθαι καλεῖς; ἔγωγε. τὸ δὲ ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας ἄρα οὐκ ἀπόλλυσθαι; καὶ πάνυ γε. τὸ ἐν δὴ, ὡς ἔοικε, λαμβάνον τε καὶ ἀφίεν οὐσίαν γίγνεται τε καὶ ἀπόλλυται. ἀνάγκη. ἐν δὲ καὶ πολλὰ ὄν καὶ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον ἄρ' οὐχ, ὅταν μὲν γίγνηται ἐν, τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται, ὅταν δὲ πολλὰ, τὸ ἐν εἶναι ἀπόλλυται; πάνυ γε. ἐν δὲ γιγνόμενον καὶ πολλὰ ἄρ' οὐκ ἀνάγκη διακρίνεσθαι τε καὶ συγκρίνεσθαι; πολλή γε. καὶ μὴν ἄνόμοιόν γε καὶ ὁμοιον ὅταν γίγνηται, ὁμοιοῦσθαι τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι; ναί. καὶ ὅταν μεῖζον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον, αὐξάνεσθαι τε καὶ φθίνειν καὶ ἰσοῦσθαι; οὕτως. ὅταν δὲ κινούμενόν τε ἴσθηται καὶ ὅταν ἐστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλῃ, δεῖ δήπου αὐτό γε μῆδ' ἐν ἐνὶ χρόνῳ εἶναι. πῶς δὴ; ἐστὸς τε πρότερον ὕστερον κινεῖσθαι καὶ πρότερον κινούμενον ὕστερον ἐστάναι, ἄνευ μὲν τοῦ μεταβάλλειν οὐχ οἶον τε ἔσται ταῦτα πάσχειν. πῶς γάρ; χρόνος δέ γε οὐδεὶς ἔστιν, ἐν ᾧ τι οἶον τε ἅμα μήτε κινεῖσθαι μήτε ἐστάναι. οὐ γὰρ οὖν. ἀλλ' οὐδὲ μὴν μεταβάλλει ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν. οὐκ εἰκός. πότ' οὖν μεταβάλλει; οὔτε γὰρ ἐστὸς ὄν οὔτε κινούμενον μεταβάλλει, οὔτε ἐν χρόνῳ ὄν. οὐ γὰρ οὖν. ἄρ' οὖν ἔστι τὸ ἄτοπον τοῦτο, ἐν ᾧ τότ' ἂν εἴη, ὅτε μεταβάλλει; τὸ ποῖον δὴ; τὸ ἐξαίφνης. τὸ γὰρ ἐξαίφνης τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν, ὡς ἐξ ἐκεῖνου μεταβάλλον εἰς ἐκάτερον. οὐ γὰρ ἔκ γε τοῦ ἐστάναι ἐστῶτος ἔτι μεταβάλλει, οὐδ' ἐκ τῆς κινήσεως κινουμένης ἔτι μεταβάλλει· ἀλλὰ ἢ ἐξαίφνης αὕτη φύσις ἄτοπός τις ἐγκάθηται μεταξὺ τῆς κινήσεως τε καὶ στάσεως, ἐν χρόνῳ οὐδενὶ οὔσα, καὶ εἰς ταύτην δὴ καὶ ἐκ ταύτης τό τε κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ ἐστάναι καὶ τὸ ἐστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι. κινδυνεύει. καὶ τὸ ἐν δὴ, εἴπερ ἔστηκέ τε καὶ κινεῖται, μεταβάλλοι ἂν ἐφ' ἐκάτερα—μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀμφοτέρα ποιοῖ—μεταβάλλον δ' ἐξαίφνης μεταβάλλει, καὶ ὅτε μεταβάλλει, ἐν οὐδενὶ χρόνῳ ἂν εἴη, οὐδὲ κινεῖτ' ἂν τότε, οὐδ' ἂν σταίῃ. οὐ γάρ.

ἄρ' οὖν οὕτω καὶ πρὸς τὰς ἄλλας μεταβολὰς ἔχει, ὅταν ἐκ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι μεταβάλλῃ ἢ ἐκ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ γίγνεσθαι, μεταξύτινων τότε γίγνεται κινήσεων τε καὶ στάσεων, καὶ οὔτε ἔστι τότε οὔτε

οὐκ ἔστι, οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται; ἔοικε γοῦν. κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐξ ἑνὸς ἐπὶ πολλὰ ἰὸν καὶ ἐκ πολλῶν ἐφ' ἑν οὔτε ἓν ἐστίν οὔτε πολλά, οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. καὶ ἐξ ὁμοίου ἐπὶ ἀνόμοιον καὶ ἐξ ἀνομοίου ἐπὶ ὁμοιον ἰὸν οὔτε ὁμοιον οὔτε ἀνόμοιον, οὔτε ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον · καὶ ἐκ σμικροῦ ἐπὶ μέγα καὶ ἐπὶ ἴσον καὶ εἰς τὰ ἐναντία ἰὸν οὔτε σμικρὸν οὔτε μέγα οὔτε ἴσον, οὔτε αὐξανόμενον οὔτε φθίνον οὔτε ἰσούμενον εἴη ἄν. οὐκ ἔοικε. ταῦτα δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἓν, εἰ ἔστιν. πῶς δ' οὐ; τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ἓν εἰ ἔστιν, ἄρα οὐ σκεπτέον; σκεπτέον. λέγωμεν δὴ, ἓν εἰ ἔστι, τᾶλλα τοῦ ἑνὸς τί χρὴ πεπονθῆναι; λέγωμεν. οὐκοῦν ἐπείπερ ἄλλα τοῦ ἑνός ἐστιν, οὔτε τὸ ἓν ἐστὶ τᾶλλα · οὐ γὰρ ἂν ἄλλα τοῦ ἑνός ἦν. ὀρθῶς. οὐδὲ μὴν στέρεται γε παντάπασι τοῦ ἑνός τᾶλλα, ἀλλὰ μετέχει πη. πῇ δὴ; ὅτι που τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός μόρια ἔχοντα ἄλλα ἐστίν · εἰ γὰρ μόρια μὴ ἔχοι, παντελῶς ἂν ἓν εἴη. ὀρθῶς. μόρια δέ γε, φαμέν, τούτου ἐστὶν ὃ ἂν ὅλον ᾗ. φαμέν γάρ. ἀλλὰ μὴν τό γε ὅλον ἓν ἐκ πολλῶν ἀνάγκη εἶναι, οὐ ἔσται μόρια τὰ μόρια · ἕκαστον γὰρ τῶν μορίων οὐ πολλῶν μόριον χρὴ εἶναι, ἀλλὰ ὅλου. πῶς τοῦτο; εἴ τι πολλῶν μόριον εἴη, ἐν οἷς αὐτὸ εἴη, ἑαυτοῦ τε δήπου μόριον ἔσται, ὃ ἐστὶν ἀδύνατον, καὶ τῶν ἄλλων δὴ ἑνός ἐκάστου, εἴπερ καὶ πάντων. ἑνός γὰρ μὴ ὄν μόριον, πλὴν τούτου τῶν ἄλλων ἔσται, καὶ οὕτως ἑνός ἐκάστου οὐκ ἔσται μόριον, μὴ ὄν δὲ μόριον ἐκάστου οὐδενός τῶν πολλῶν ἔσται. μηδενός δὲ ὄν πάντων τούτων τι εἶναι, ὣν οὐδενός οὐδέν ἐστι, καὶ μόριον καὶ ἄλλο ὅτιοῦν ἀδύνατον εἶναι. φαίνεται γε δὴ. οὐκ ἄρα τῶν πολλῶν οὐδὲ πάντων τὸ μόριον μόριον, ἀλλὰ μιᾶς τινὸς ἰδέας καὶ ἑνός τινος ὃ καλοῦμεν ὅλον, ἐξ ἀπάντων ἓν τέλειον γεγονός, τούτου μόριον ἂν τὸ μόριον εἴη. παντάπασι μὲν οὔν. εἰ ἄρα τᾶλλα μόρια ἔχει, καὶ τοῦ ὅλου τε καὶ ἑνός μετέχοι. πάνυ γε. ἓν ἄρα ὅλον τέλειον μόρια ἔχον ἀνάγκη εἶναι τᾶλλα τοῦ ἑνός. ἀνάγκη.

καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ μορίου γε ἐκάστου ὃ αὐτὸς λόγος · καὶ γὰρ τοῦτο ἀνάγκη μετέχειν τοῦ ἑνός. εἰ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν μόριόν ἐστι, τό γε ἕκαστον εἶναι ἓν δήπου σημαίνει, ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων, καθ' αὐτὸ δὲ ὄν, εἴπερ ἕκαστον ἔσται. ὀρθῶς. μετέχοι δέ γε ἂν τοῦ ἑνός δηλον ὅτι ἄλλο ὄν ἢ ἓν · οὐ γὰρ ἂν μετεῖχεν, ἀλλ' ἦν ἂν αὐτὸ ἓν. νῦν δὲ ἐνὶ μὲν εἶναι πλὴν αὐτῷ τῷ ἐνὶ ἀδύνατόν που. ἀδύνατον. μετέχειν δέ γε τοῦ ἑνός ἀνάγκη τῷ τε ὅλῳ καὶ τῷ μορίῳ. τὸ μὲν γὰρ ἓν ὅλον ἔσται, οὐ μόρια τὰ μόρια · τὸ δ' αὖ ἕκαστον ἓν μόριον τοῦ ὅλου, ὃ ἂν ἢ μόριον ὅλου. οὕτως. οὐκοῦν ἕτερα ὄντα τοῦ ἑνός μεθεῖξει τὰ μετέχοντα αὐτοῦ; πῶς δ' οὐ; τὰ δ' ἕτερα τοῦ ἑνός πολλά που ἂν εἴη · εἰ γὰρ μήτε ἓν μήτε ἑνός πλείω εἴη τᾶλλα τοῦ ἑνός, οὐδὲν ἂν εἴη. οὐ γὰρ οὔν. ἐπεὶ δέ γε πλείω ἑνός ἐστὶ τὰ τε τοῦ ἑνός μορίου καὶ τὰ τοῦ ἑνός ὅλου μετέχοντα, οὐκ ἀνάγκη ἤδη πλήθει ἄπειρα εἶναι αὐτά γε ἐκεῖνα τὰ μεταλαμβάνοντα τοῦ ἑνός; πῶς; ὥδε ἴδωμεν. ἄλλο τι οὐχ ἓν ὄντα οὐδὲ μετέχοντα τοῦ ἑνός τότε, ὅτε μεταλαμβάνει

αὐτοῦ, μεταλαμβάνει; δῆλα δὴ. οὐκοῦν πλήθῃ ὄντα, ἐν οἷς τὸ ἐν οὐκ ἔνι; πλήθῃ μέντοι. τί οὖν; εἰ ἐθέλοισιν τῇ διανοίᾳ τῶν τοιούτων ἀφελεῖν ὥς οἱοί τε ἔσμεν ὅτι ὀλίγιστον, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀφαιρεθὲν ἐκείνο, εἴπερ τοῦ ἐνὸς μὴ μετέχοι, πλήθος εἶναι καὶ οὐκ ἔνι; ἀνάγκη. οὐκοῦν οὕτως αἰ σκοποῦντες αὐτὴν καθ' αὐτὴν τὴν ἐτέραν φύσιν τοῦ εἶδους ὅσον ἂν αὐτῆς αἰ ὁρῶμεν ἄπειρον ἔσται πλήθει; παντάπασιν μὲν οὖν. καὶ μὴν ἐπειδὴν γε ἐν ἑκαστον μόριον μόριον γένηται, πέρας ἤδη ἔχει πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὰ μόρια. κομιδῇ μὲν οὖν. τοῖς ἄλλοις δὴ τοῦ ἐνὸς συμβαίνει ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς καὶ ἐξ ἑαυτῶν κοινωνησάντων, ὥς ἔοικεν, ἕτερόν τι γίνεσθαι ἐν ἑαυτοῖς, ὃ δὴ πέρας παρέσχε πρὸς ἄλληλα · ἢ δ' ἑαυτῶν φύσις καθ' ἑαυτὰ ἀπειρίαν. φαίνεται. οὕτω δὴ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς καὶ ὅλα καὶ κατὰ μόρια ἄπειρά τε ἔστι καὶ πέρατος μετέχει. πάνυ γε. οὐκοῦν καὶ ὅμοιά τε καὶ ἀνόμοια ἀλλήλοις τε καὶ ἑαυτοῖς; πῇ δὴ; ἢ μὲν που ἄπειρά ἔστι κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν πάντα, ταῦτόν πεπονθότα ἂν εἴη ταύτῃ. πάνυ γε. καὶ μὴν ἢ γε ἅπαντα πέρατος μετέχει, καὶ ταύτῃ πάντ' ἂν εἴη ταῦτόν πεπονθότα. πῶς δ' οὐ;

ἢ δέ γε πεπερασμένα τε εἶναι καὶ ἄπειρα πέπονθεν, ἐναντία πάθῃ ἀλλήλοις ὄντα ταῦτα τὰ πάθῃ πέπονθεν. ναί. τὰ δ' ἐναντία γε ὥς οἶόν τε ἀνομοιότατα. τί μὴν; κατὰ μὲν ἄρα ἑκάτερον τὸ πάθος ὅμοια ἂν εἴη αὐτά τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις, κατὰ δ' ἀμφοτέρα ἀμφοτέρως ἐναντιώτατά τε καὶ ἀνομοιότατα. κινδυνεύει. οὕτω δὴ τὰ ἄλλα αὐτά τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις ὅμοιά τε καὶ ἀνόμοια ἂν εἴη. οὕτως. καὶ ταῦτα δὴ καὶ ἕτερα ἀλλήλων, καὶ κινούμενα καὶ ἐστῶτα, καὶ πάντα τὰ ἐναντία πάθῃ οὐκέτι χαλεπῶς εὐρήσομεν πεπονθότα τᾶλλα τοῦ ἐνός, ἐπεὶ περ καὶ ταῦτα ἐφάνη πεπονθότα. ὀρθῶς λέγεις. οὐκοῦν, εἰ ταῦτα μὲν ἤδη ἐῷμεν ὥς φανερά, ἐπισκοποῖμεν δὲ πάλιν ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα καὶ οὐκ οὕτως ἔχει τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός ἢ οὕτω μόνον; πάνυ μὲν οὖν. λέγωμεν δὴ ἐξ ἀρχῆς ἐν εἰ ἔστι, τί χρὴ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός πεπονθέναι. λέγωμεν γάρ. ἄρ' οὖν οὐ χωρὶς μὲν τὸ ἐν τῶν ἄλλων, χωρὶς δὲ τᾶλλα τοῦ ἐνός εἶναι; τί δὴ; ὅτι που οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα ἕτερον, ὃ ἄλλο μὲν ἔστι τοῦ ἐνός, ἄλλο δὲ τῶν ἄλλων · πάντα γὰρ εἴρηται, ὅταν ῥηθῇ τό τε ἐν καὶ τᾶλλα. πάντα γάρ. οὐκ ἄρα ἔτ' ἔστιν ἕτερον τούτων, ἐν ᾧ τό τε ἐν ἂν εἴη τῷ αὐτῷ καὶ τᾶλλα. οὐ γάρ. οὐδέποτε ἄρα ἐν ταύτῳ ἔστι τὸ ἐν καὶ τᾶλλα. οὐκ ἔοικεν. χωρὶς ἄρα; ναί. οὐδὲ μὴν μορία γε ἔχειν φαμέν τὸ ὥς ἀληθῶς ἐν. πῶς γάρ; οὐτ' ἄρα ὅλον εἴη ἂν τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις οὔτε μορία αὐτοῦ, εἰ χωρὶς τέ ἔστι τῶν ἄλλων καὶ μορία μὴ ἔχει. πῶς γάρ; οὐδενὶ ἄρα τρόπῳ μετέχοι ἂν τᾶλλα τοῦ ἐνός, μήτε κατὰ μορίον τι αὐτοῦ μήτε κατὰ ὅλον μετέχοντα. οὐκ ἔοικεν. οὐδαμῇ ἄρα ἐν τᾶλλα ἔστιν, οὐδ' ἔχει ἐν ἑαυτοῖς ἐν οὐδέν. οὐ γὰρ οὖν. οὐδ' ἄρα πολλὰ ἔστι τᾶλλα · ἐν γὰρ ἂν ἦν ἑκαστον αὐτῶν μορίον τοῦ ὅλου, εἰ πολλὰ ἦν · νῦν δὲ οὔτε ἐν οὔτε πολλὰ οὔτε ὅλον οὔτε μορία ἔστι τᾶλλα τοῦ ἐνός, ἐπειδὴ αὐτοῦ οὐδαμῇ μετέχει. ὀρθῶς. οὐδ' ἄρα δύο οὐδὲ τρία οὔτε αὐτά

ἐσσι τὰ ἄλλα οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς, εἴπερ τοῦ ἐνὸς πανταχῇ στέρεται. οὕτως. οὐδὲ ὅμοια ἄρα καὶ ἀνόμοια οὔτε αὐτά ἐστι τῷ ἐνὶ τὰ ἄλλα, οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης · εἰ γὰρ ὅμοια καὶ ἀνόμοια αὐτὰ εἴη ἢ ἔχοι ἐν ἑαυτοῖς ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα, δύο που εἶδη ἐναντία ἀλλήλοις ἔχοι ἂν ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός. φαίνεται. ἦν δέ γε ἀδύνατον δυοῖν τινοῖν μετέχειν ἅ μὴδ' ἐνός μετέχει. ἀδύνατον.

οὐτ' ἄρα ὅμοια οὐτ' ἀνόμοιά ἐστιν οὐτ' ἀμφοτέρα τᾶλλα. ὅμοια μὲν γὰρ ἂν ὄντα ἢ ἀνόμοια ἐνός ἂν τοῦ ἐτέρου εἶδους μετέχει, ἀμφοτέρα δὲ ὄντα δυοῖν τοῖν ἐναντίοις · ταῦτα δὲ ἀδύνατον ἐφάνη. ἀληθῆ. οὐδ' ἄρα τὰ αὐτὰ οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ κινούμενα οὐδὲ ἐστῶτα, οὐδὲ γιγνόμενα οὐδὲ ἀπολλύμενα, οὐδὲ μείζω οὐδὲ ἐλάττω οὐδὲ ἴσα · οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν πέπονθε τῶν τοιούτων · εἰ γὰρ τι τοιοῦτον πεπονθέναι ὑπομένει τὰ ἄλλα, καὶ ἐνός καὶ δυοῖν καὶ τριῶν καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου μεθέξει, ὣν αὐτοῖς ἀδύνατον ἐφάνη μετέχειν τοῦ ἐνός γε πάντῃ πάντως στερομένοις. ἀληθέστατα. οὕτω δὴ ἐν εἰ ἔστιν, πάντα τέ ἐστι τὸ ἐν καὶ οὐδὲ ἐν ἐστι καὶ πρὸς ἑαυτὸ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ὡσαύτως. παντελῶς μὲν οὖν. εἶεν · εἰ δὲ δὴ μὴ ἔστι τὸ ἐν, τί χρὴ συμβαίνειν ἄρ' οὐ σκεπτέον μετὰ τοῦτο; σκεπτέον γάρ. τίς οὖν ἂν εἴη αὕτη ἢ ὑπόθεσις, εἰ ἐν μὴ ἔστιν; ἄρά τι διαφέρει τῆσδε, εἰ μὴ ἐν μὴ ἔστιν; διαφέρει μέντοι. διαφέρει μόνον, ἢ καὶ πᾶν τοῦναντίον ἐστὶν εἰπεῖν εἰ μὴ ἐν μὴ ἔστι τοῦ εἰ ἐν μὴ ἔστιν; πᾶν τοῦναντίον. τί δ' εἴ τις λέγοι εἰ μέγεθος μὴ ἔστιν ἢ σμικρότης μὴ ἔστιν ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων, ἄρα ἐφ' ἐκάστου ἂν δηλοῖ ὅτι ἕτερόν τι λέγοι τὸ μὴ ὄν; πάνυ γε. οὐκοῦν καὶ νῦν δηλοῖ ὅτι ἕτερον λέγει τῶν ἄλλων τὸ μὴ ὄν, ὅταν εἴπῃ ἐν εἰ μὴ ἔστι, καὶ ἴσμεν ὃ λέγει; ἴσμεν. πρῶτον μὲν ἄρα γνωστόν τι λέγει, ἔπειτα ἕτερον τῶν ἄλλων, ὅταν εἴπῃ ἐν, εἴτε τὸ εἶναι αὐτῷ προσθεὶς εἴτε τὸ μὴ εἶναι · οὐδὲν γὰρ ἥττον γινώσκεται, τί τὸ λεγόμενον μὴ εἶναι, καὶ ὅτι διάφορον τῶν ἄλλων. ἢ οὐ; ἀνάγκη. ὥδε ἄρα λεκτέον ἐξ ἀρχῆς, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τί χρὴ εἶναι. πρῶτον μὲν οὖν αὐτῷ τοῦτο ὑπάρχειν δεῖ, ὡς ἔοικεν, εἶναι αὐτοῦ ἐπιστήμην, ἢ μὴδὲ ὅτι λέγεται γινώσκεσθαι, ὅταν τις εἴπῃ ἐν εἰ μὴ ἔστιν. ἀληθῆ. οὐκοῦν καὶ τὰ ἄλλα ἕτερα αὐτοῦ εἶναι, ἢ μὴδὲ ἐκεῖνο ἕτερον τῶν ἄλλων λέγεσθαι; πάνυ γε. καὶ ἑτεροιοτήης ἄρα ἐστὶν αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπιστήμῃ. οὐ γὰρ τὴν τῶν ἄλλων ἑτεροιοτήτητα λέγει, ὅταν τὸ ἐν ἕτερον τῶν ἄλλων λέγῃ, ἀλλὰ τὴν ἐκεῖνου. φαίνεται. καὶ μὴν τοῦ γε ἐκεῖνου καὶ τοῦ τινός καὶ τούτου καὶ τούτῳ καὶ τούτων καὶ πάντων τῶν τοιούτων μετέχει τὸ μὴ ὄν ἐν · οὐ γὰρ ἂν τὸ ἐν ἐλέγετο οὐδ' ἂν τοῦ ἐνός ἕτερα, οὐδ' ἐκεῖνῳ ἂν τι ἦν οὐδ' ἐκεῖνου, οὐδ' ἂν τι ἐλέγετο, εἰ μήτε τοῦ τινός αὐτῷ μετῆν μήτε τῶν ἄλλων τούτων. ὀρθῶς.

εἶναι μὲν δὴ τῷ ἐνὶ οὐχ οἶόν τε, εἴπερ γε μὴ ἔστι, μετέχειν δὲ πολλῶν οὐδὲν κωλύει, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη, εἴπερ τό γε ἐν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο μὴ ἔστιν. εἰ μέντοι μήτε τὸ ἐν μὴτ' ἐκεῖνο μὴ ἔσται, ἀλλὰ περὶ ἄλλου του ὁ λόγος, οὐδὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδέν · εἰ δὲ τὸ ἐν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ

εἶναι, καὶ τοῦ ἐκείνου καὶ ἄλλων πολλῶν ἀνάγκη αὐτῷ μετεῖναι. καὶ πάνυ γε. καὶ ἀνομοιότης ἄρα ἐστὶν αὐτῷ πρὸς τὰ ἄλλα · τὰ γὰρ ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἕτερα ὄντα ἑτεροῖα καὶ εἴη ἄν. ναί. τὰ δ' ἑτεροῖα οὐκ ἄλλοῖα; πῶς δ' οὐ; τὰ δ' ἄλλοῖα οὐκ ἀνόμοια; ἀνόμοια μὲν οὖν. οὐκοῦν εἴπερ τῷ ἐνὶ ἀνόμοιά ἐστι, δῆλον ὅτι ἀνομοίῳ τὰ γε ἀνόμοια ἀνόμοια ἂν εἴη. δῆλον. εἴη δὴ ἂν καὶ τῷ ἐνὶ ἀνομοιότης, πρὸς ἣν τὰ ἄλλα ἀνόμοια αὐτῷ ἐστίν. ἔοικεν. εἰ δὲ δὴ τῶν ἄλλων ἀνομοιότης ἐστὶν αὐτῷ, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη ἑαυτοῦ ὁμοιότητα αὐτῷ εἶναι; πῶς; εἰ ἐνὸς ἀνομοιότης ἐστὶ τῷ ἐνί, οὐκ ἂν που περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος εἴη οἴου τοῦ ἐνός, οὐδ' ἂν ἡ ὑπόθεσις εἴη περὶ ἐνός, ἀλλὰ περὶ ἄλλου ἢ ἐνός. πάνυ γε. οὐ δεῖ δέ γε. οὐ δῆτα. δεῖ ἄρα ὁμοιότητα τῷ ἐνὶ αὐτοῦ ἑαυτῷ εἶναι. δεῖ. καὶ μὴν οὐδ' αὖ ἴσον γ' ἐστὶ τοῖς ἄλλοις · εἰ γὰρ εἴη ἴσον, εἴη τε ἂν ἥδη καὶ ὅμοιον ἂν εἴη αὐτοῖς κατὰ τὴν ἰσότητα. ταῦτα δ' ἀμφοτέρω ἀδύνατα, εἴπερ μὴ ἔστιν ἓν. ἀδύνατα. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔστι τοῖς ἄλλοις ἴσον, ἄρα οὐκ ἀνάγκη καὶ τᾶλλα ἐκείνῳ μὴ ἴσα εἶναι; ἀνάγκη. τὰ δὲ μὴ ἴσα οὐκ ἄνισα; ναί. τὰ δὲ ἄνισα οὐ τῷ ἀνίσῳ ἄνισα; πῶς δ' οὐ; καὶ ἀνισότητος δὴ μετέχει τὸ ἓν, πρὸς ἣν τᾶλλα αὐτῷ ἐστὶν ἄνισα; μετέχει. ἀλλὰ μέντοι ἀνισότητός γε ἐστὶ μέγεθος τε καὶ σμικρότης. ἐστὶ γάρ. ἐστὶν ἄρα καὶ μέγεθος τε καὶ σμικρότης τῷ τοιούτῳ ἐνί; κινδυνεύει. μέγεθος μὴν καὶ σμικρότης ἀεὶ ἀφέστατον ἀλλήλοιν. πάνυ γε. μεταξὺ ἄρα τι αὐτοῖν ἀεὶ ἐστίν. ἐστίν. ἔχεις οὖν τι ἄλλο εἰπεῖν μεταξὺ αὐτοῖν ἢ ἰσότητα; οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο. ὅτῳ ἄρα ἔστι μέγεθος καὶ σμικρότης, ἐστὶ καὶ ἰσότης αὐτῷ μεταξὺ τούτοις οὔσα. φαίνεται. τῷ δὴ ἐνὶ μὴ ὄντι, ὡς ἔοικε, καὶ ἰσότητος ἂν μετείη καὶ μεγέθους καὶ σμικρότητος. ἔοικεν. καὶ μὴν καὶ οὐσίας γε δεῖ αὐτὸ μετέχειν πῃ. πῶς δὴ; ἔχειν αὐτὸ δεῖ οὕτως ὡς λέγομεν · εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχει, οὐκ ἂν ἀληθῆ λέγοιμεν ἡμεῖς λέγοντες τὸ ἐν μὴ εἶναι · εἰ δὲ ἀληθῆ, δῆλον ὅτι ὄντα αὐτὰ λέγομεν. ἢ οὐχ οὕτως; οὕτω μὲν οὖν.

ἐπειδὴ δὲ φαμεν ἀληθῆ λέγειν, ἀνάγκη ἡμῖν φάναι καὶ ὄντα λέγειν. ἀνάγκη. ἐστὶν ἄρα, ὡς ἔοικε, τὸ ἐν οὐκ ὄν · εἰ γὰρ μὴ ἔσται μὴ ὄν, ἀλλὰ πῃ τοῦ εἶναι ἀνήσει πρὸς τὸ μὴ εἶναι, εὐθύς ἔσται ὄν. παντάπασιν μὲν οὖν. δεῖ ἄρα αὐτὸ δεσμὸν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι τὸ εἶναι μὴ ὄν, εἰ μέλλει μὴ εἶναι, ὁμοίως ὥσπερ τὸ ὄν τὸ μὴ ὄν ἔχειν μὴ εἶναι, ἵνα τελέως αὖ εἶναι ἦ · οὕτως γὰρ ἂν τό τε ὄν μάλιστα' ἂν εἴη καὶ τὸ μὴ ὄν οὐκ ἂν εἴη, μετέχοντα τὸ μὲν ὄν οὐσίας τοῦ εἶναι ὄν, μὴ οὐσίας δὲ τοῦ μὴ εἶναι μὴ ὄν, εἰ μέλλει τελέως εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν μὴ οὐσίας μὲν τοῦ μὴ εἶναι μὴ ὄν, οὐσίας δὲ τοῦ εἶναι μὴ ὄν, εἰ καὶ τὸ μὴ ὄν αὖ τελέως μὴ ἔσται. ἀληθέστατα. οὐκοῦν ἐπεὶ περ τῷ τε ὄντι τοῦ μὴ εἶναι καὶ τῷ μὴ ὄντι τοῦ εἶναι μέτεστι, καὶ τῷ ἐνί, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι, τοῦ εἶναι ἀνάγκη μετεῖναι εἰς τὸ μὴ εἶναι. ἀνάγκη. καὶ οὐσία δὴ φαίνεται τῷ ἐνί, εἰ μὴ ἔστιν. φαίνεται. καὶ μὴ οὐσία ἄρα, εἴπερ μὴ ἔστιν. πῶς δ' οὐ; οἷόν τε οὖν τὸ ἔχον πως μὴ ἔχειν οὕτω, μὴ μεταβάλλον ἐκ ταύτης τῆς ἕξεως; οὐχ οἷόν τε. πᾶν ἄρα

τὸ τοιοῦτον μεταβολὴν σημαίνει, ὃ ἂν οὕτω τε καὶ μὴ οὕτως ἔχη. πῶς δ' οὐ; μεταβολὴ δὲ κίνησις · ἥ τί φήσομεν; κίνησις. οὐκοῦν τὸ ἐν ὄν τε καὶ οὐκ ὄν ἐφάνη; ναί. οὕτως ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχον φαίνεται. ἔοικεν. καὶ κινούμενον ἄρα τὸ οὐκ ὄν ἐν ἐφάνται, ἐπεὶπερ καὶ μεταβολὴν ἐκ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι ἔχον. κινδυνεύει. ἀλλὰ μὴν εἰ μηδαμοῦ γέ ἐστι τῶν ὄντων, ὥς οὐκ ἔστιν εἴπερ μὴ ἔστιν, οὐδ' ἂν μεθίσταίτο ποθέν ποι. πῶς γάρ; οὐκ ἄρα τῷ γε μεταβαίνειν κινεῖτ' ἄν. οὐ γάρ. οὐδὲ μὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἂν στρέφοιτο · ταυτοῦ γὰρ οὐδαμοῦ ἄπτεται. ὄν γὰρ ἐστὶ τὸ ταυτόν · τὸ δὲ μὴ ὄν ἐν τῷ τῶν ὄντων ἀδύνατον εἶναι. ἀδύνατον γάρ. οὐκ ἄρα τὸ ἐν γε μὴ ὄν στρέφεσθαι ἂν δύναίτο ἐν ἐκείνῳ ἐν ᾧ μὴ ἔστιν. οὐ γὰρ οὖν. οὐδὲ μὴν ἀλλοιοῦται που τὸ ἐν ἑαυτοῦ, οὔτε τὸ ὄν οὔτε τὸ μὴ ὄν · οὐ γὰρ ἂν ἦν ὁ λόγος ἔτι περὶ τοῦ ἐνός, εἴπερ ἡλλοιοῦτο αὐτὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ ἄλλου τινός. ὀρθῶς. εἰ δὲ μήτ' ἡλλοιοῦται μήτε ἐν ταυτῷ στρέφεται μήτε μεταβαίνει, ἄρ' ἂν πῇ ἔτι κινεῖτο; πῶς γάρ; τὸ γε μὴν ἀκίνητον ἀνάγκη ἡσυχίαν ἄγειν, τὸ δὲ ἡσυχάζον ἐστάναι. ἀνάγκη. τὸ ἐν ἄρα, ὥς ἔοικεν, οὐκ ὄν ἐστηκέ τε καὶ κινεῖται. ἔοικεν.

καὶ μὴν εἴπερ γε κινεῖται, μεγάλη ἀνάγκη αὐτῷ ἡλλοιοῦσθαι · ὅπῃ γὰρ ἂν τι κινήθῃ, κατὰ τοσοῦτον οὐκέθ' ὥσαύτως ἔχει ὥς εἶχεν, ἀλλ' ἐτέρως. οὕτως. κινούμενον δὴ τὸ ἐν καὶ ἡλλοιοῦται. ναί. καὶ μὴν μηδαμῇ γε κινούμενον οὐδαμῇ ἂν ἡλλοιοῖτο. οὐ γάρ. ἥ μὲν ἄρα κινεῖται τὸ οὐκ ὄν ἐν, ἡλλοιοῦται · ἥ δὲ μὴ κινεῖται, οὐκ ἡλλοιοῦται. οὐ γάρ. τὸ ἐν ἄρα μὴ ὄν ἡλλοιοῦται τε καὶ οὐκ ἡλλοιοῦται. φαίνεται. τὸ δ' ἡλλοιούμενον ἄρ' οὐκ ἀνάγκη γίνεσθαι μὲν ἕτερον ἢ πρότερον, ἀπόλλυσθαι δὲ ἐκ τῆς προτέρας ἔξεως · τὸ δὲ μὴ ἡλλοιούμενον μήτε γίνεσθαι μήτε ἀπόλλυσθαι; ἀνάγκη. καὶ τὸ ἐν ἄρα μὴ ὄν ἡλλοιούμενον μὲν γίγνεται τε καὶ ἀπόλλυται, μὴ ἡλλοιούμενον δὲ οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται · καὶ οὕτω τὸ ἐν μὴ ὄν γίγνεται τε καὶ ἀπόλλυται, καὶ οὔτε γίγνεται οὔτ' ἀπόλλυται. οὐ γὰρ οὖν. αὐθις δὴ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἴωμεν πάλιν ὁφόμενοι εἰ ταῦτά ἡμῖν φανεῖται ἅπερ καὶ νῦν ἡ ἕτερα. ἀλλὰ χρή. οὐκοῦν ἐν εἰ μὴ ἔστι, φαμέν, τί χρὴ περὶ αὐτοῦ συμβαίνειν; ναί. τὸ δὲ μὴ ἔστιν ὅταν λέγωμεν, ἄρα μὴ τι ἄλλο σημαίνει ἢ οὐσίας ἀπουσίαν τούτῳ ᾧ ἂν φῶμεν μὴ εἶναι; οὐδὲν ἄλλο. πότερον οὖν, ὅταν φῶμεν μὴ εἶναι τι, πῶς οὐκ εἶναι φαμεν αὐτό, πῶς δὲ εἶναι; ἢ τοῦτο τὸ μὴ ἔστι λεγόμενον ἀπλῶς σημαίνει ὅτι οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἔστιν οὐδέ πῃ μετέχει οὐσίας τὸ γε μὴ ὄν; ἀπλούστατα μὲν οὖν. οὔτε ἄρα εἶναι δύναίτο ἂν τὸ μὴ ὄν οὔτε ἄλλως οὐδαμῶς οὐσίας μετέχειν. οὐ γάρ. τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι μὴ τι ἄλλο ἦν ἢ τὸ μὲν οὐσίας μεταλαμβάνειν, τὸ δ' ἀπολλύναι οὐσίαν; οὐδὲν ἄλλο. ὦι δέ γε μηδὲν τούτου μέτεστιν, οὔτ' ἂν λαμβάνοι οὔτ' ἀπολλύοι αὐτό. πῶς γάρ; τῷ ἐνὶ ἄρα, ἐπειδὴ οὐδαμῇ ἔστιν, οὔτε ἐκτέον οὔτε ἀπαλλακτέον οὔτε μεταληπτέον οὐσίας οὐδαμῶς. εἰκός. οὔτε ἄρα ἀπόλλυται τὸ μὴ ὄν ἐν οὔτε γίγνεται, ἐπεὶπερ οὐδαμῇ μετέχει οὐσίας. οὐ φαίνεται. οὐδ' ἄρ'

ἀλλοιοῦται οὐδαμῇ · ἥδη γὰρ ἂν γίγνοιτό τε καὶ ἀπολλύοιτο τοῦτο πάσχον. ἀληθῆ. εἰ δὲ μὴ ἀλλοιοῦται, οὐκ ἀνάγκη μηδὲ κινεῖσθαι; ἀνάγκη. οὐδὲ μὴν ἐστάναι φήσομεν τὸ μηδαμοῦ ὄν · τὸ γὰρ ἐστὸς ἐν τῷ αὐτῷ τινι δεῖ ἀεὶ εἶναι. τῷ αὐτῷ · πῶς γὰρ οὐ; οὕτω δὴ αὖ τὸ μὴ ὄν μήτε ποτὲ ἐστάναι μήτε κινεῖσθαι λέγωμεν. μὴ γὰρ οὖν.

ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἔστι γε αὐτῷ τι τῶν ὄντων · ἥδη γὰρ ἂν τούτου μετέχον ἔνθεος οὐσίας μετέχοι. δῆλον. οὔτε ἄρα μέγεθος οὔτε σμικρότης οὔτε ἰσότης αὐτῷ ἔστιν. οὐ γάρ. οὐδὲ μὴν ὁμοιότης γε οὐδὲ ἑτεροίτης οὔτε πρὸς αὐτὸ οὔτε πρὸς τᾶλλα εἴη ἂν αὐτῷ. οὐ φαίνεται. τί δέ; τᾶλλα ἔσθ' ὅπως ἂν εἴη αὐτῷ, εἰ μηδὲν αὐτῷ δεῖ εἶναι; οὐκ ἔστιν. οὔτε ἄρα ὅμοια οὔτε ἀνόμοια οὔτε ταῦτά οὐθ' ἑτερά ἐστιν αὐτῷ τὰ ἄλλα. οὐ γάρ. τί δέ; τὸ ἐκείνου ἢ τὸ ἐκεῖνῳ ἢ τὸ τί ἢ τὸ τοῦτο ἢ τὸ τούτου ἢ ἄλλου ἢ ἄλλῳ ἢ ποτὲ ἢ ἔπειτα ἢ νῦν ἢ ἐπιστήμη ἢ δόξα ἢ αἴσθησις ἢ λόγος ἢ ὄνομα ἢ ἄλλο ὅτιοῦν τῶν ὄντων περὶ τὸ μὴ ὄν ἔσται; οὐκ ἔσται. οὕτω δὴ ἐν οὐκ ὄν οὐκ ἔχει πως οὐδαμῇ. οὐκοῦν δὴ ἔοικέν γε οὐδαμῇ ἔχειν. ἔτι δὴ λέγωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα τί χρή πεπονθέναι. λέγωμεν γάρ. ἄλλα μὲν που δεῖ αὐτὰ εἶναι · εἰ γὰρ μηδὲ ἄλλα ἐστίν, οὐκ ἂν περὶ τῶν ἄλλων λέγοιτο. οὕτω. εἰ δὲ περὶ τῶν ἄλλων ὁ λόγος, τά γε ἄλλα ἑτερά ἐστιν. ἢ οὐκ ἐπὶ τῷ αὐτῷ καλεῖς τό τε ἄλλο καὶ τὸ ἕτερον; ἔγωγε. ἕτερον δέ γέ πού φαμεν τὸ ἕτερον εἶναι ἐτέρου, καὶ τὸ ἄλλο δὴ ἄλλο εἶναι ἄλλου; ναί. καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρα, εἰ μέλλει ἄλλα εἶναι, ἔστι τι οὗ ἄλλα ἔσται. ἀνάγκη. τί δὴ οὖν ἂν εἴη; τοῦ μὲν γὰρ ἐνός οὐκ ἔσται ἄλλα, μὴ ὄντος γε. οὐ γάρ. ἀλλήλων ἄρα ἐστί · τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἔτι λείπεται, ἢ μηδενός εἶναι ἄλλοις. ὀρθῶς. κατὰ πλήθη ἄρα ἕκαστα ἀλλήλων ἄλλα ἐστί · κατὰ ἐν γὰρ οὐκ ἂν οἶά τε εἴη, μὴ ὄντος ἐνός. ἀλλ' ἕκαστος, ὡς ἔοικεν, ὁ ὄγκος αὐτῶν ἁπειρός ἐστι πλήθει, καὶ τὸ σμικρότατον δοκοῦν εἶναι λάβη τις, ὥσπερ ὄναρ ἐν ὕπνῳ φαίνεται ἐξαίφνης ἀντὶ ἐνός δόξαντος εἶναι πολλὰ καὶ ἀντὶ σμικροτάτου παμμέγεθες πρὸς τὰ κερματιζόμενα ἐξ αὐτοῦ. ὀρθότατα. τοιούτων δὴ ὄγκων ἄλλα ἀλλήλων ἂν εἴη τᾶλλα, εἰ ἐνός μὴ ὄντος ἄλλα ἐστίν. κομιδῇ μὲν οὖν. οὐκοῦν πολλοὶ ὄγκοι ἔσονται, εἷς ἕκαστος φαινόμενος, ὦν δὲ οὐ, εἴπερ ἐν μὴ ἔσται; οὕτω. καὶ ἀριθμὸς δὲ εἶναι αὐτῶν δόξει, εἴπερ καὶ ἐν ἕκαστον, πολλῶν ὄντων. πάνυ γε. καὶ τὰ μὲν δὴ ἄρτια, τὰ δὲ περιτὰ ἐν αὐτοῖς ὄντα οὐκ ἀληθῶς φαίνεται, εἴπερ ἐν μὴ ἔσται. οὐ γὰρ οὖν.

καὶ μὴν καὶ σμικρότατόν γε, φαμέν, δόξει ἐν αὐτοῖς ἐνεῖναι · φαίνεται δὲ τοῦτο πολλὰ καὶ μεγάλα πρὸς ἕκαστον τῶν πολλῶν ὡς σμικρῶν ὄντων. πῶς δ' οὐ; καὶ ἴσος μὴν τοῖς πολλοῖς καὶ σμικροῖς ἕκαστος ὄγκος δοξασθήσεται εἶναι · οὐ γὰρ ἂν μετέβαινεν ἐκ μείζονος εἰς ἕλαττον φαινόμενος, πρὶν εἰς τὸ μεταξὺ δόξειεν ἐλθεῖν, τοῦτο δ' εἴη ἂν φάντασμα ἰσότητος. εἰκός. οὐκοῦν καὶ πρὸς ἄλλον ὄγκον πέρας ἔχων, αὐτός γε πρὸς αὐτὸν οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρας οὔτε μέσον ἔχων; πῇ δὴ; ὅτι ἀεὶ αὐτῶν ὅταν τίς τι λάβῃ τῇ διανοίᾳ ὡς τι τούτων ὄν, πρό τε τῆς ἀρχῆς ἄλλη ἀεὶ

φαίνεται ἀρχή, μετὰ τε τὴν τελευταίαν ἐτέρα ὑπολειπομένη τελευταίη, ἔν τε τῷ μέσῳ ἄλλα μεσαίτερα τοῦ μέσου, σμικρότερα δέ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἑνὸς αὐτῶν ἐκάστου λαμβάνεσθαι, ἅτε οὐκ ὄντος τοῦ ἑνός. ἀληθέστατα. θρύπτεσθαι δὴ οἶμαι κερματιζόμενον ἀνάγκη πᾶν τὸ ὄν, ὃ ἂν τις λάβῃ τῇ διανοίᾳ · ὄγκος γάρ που ἄνευ ἑνός ἀεὶ λαμβάνοιτ' ἄν. πάνυ μὲν οὖν. οὐκοῦν τό γε τοιοῦτον πόρρωθεν μὲν ὀρῶντι καὶ ἀμβλῦ ἐν φαίνεσθαι ἀνάγκη, ἐγγύθεν δὲ καὶ ὁζὺ νοοῦντι πλήθει ἅπειρον ἐν ἑκαστον φανῆναι, εἴπερ στέρεται τοῦ ἑνός μὴ ὄντος; ἀναγκαιότατον μὲν οὖν. οὕτω δὴ ἅπειρά τε καὶ πέρας ἔχοντα καὶ ἐν καὶ πολλὰ ἑκαστα τᾶλλα δεῖ φαίνεσθαι, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, τᾶλλα δὲ τοῦ ἑνός. δεῖ γάρ. οὐκοῦν καὶ ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια δόξει εἶναι; πῇ δῆ; οἷον ἐσκιαγραφημένα ἀποστάντι μὲν ἐν πάντα φαινόμενα ταῦτόν φαίνεσθαι πεπονθέναι καὶ ὅμοια εἶναι. πάνυ γε. προσελθόντι δέ γε πολλὰ καὶ ἕτερα καὶ τῷ τοῦ ἐτέρου φαντάσματι ἑτεροῖα καὶ ἀνόμοια ἑαυτοῖς. οὕτω. καὶ ὁμοίους δὴ καὶ ἀνομοίους τοὺς ὄγκους αὐτοὺς τε αὐτοῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι καὶ ἀλλήλοις. πάνυ μὲν οὖν. οὐκοῦν καὶ τοὺς αὐτοὺς καὶ ἐτέρους ἀλλήλων, καὶ ἀπτομένους καὶ χωρὶς ἑαυτῶν, καὶ κινουμένους πάσας κινήσεις καὶ ἐστῶτας πάντη, καὶ γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέτερα, καὶ πάντα που τὰ τοιαῦτα, ἃ διελθεῖν εὐπετέες ἦδη ἡμῖν, εἰ ἑνὸς μὴ ὄντος πολλὰ ἔστιν. ἀληθέστατα μὲν οὖν. ἐτι δὴ ἅπαξ ἐλθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἵπωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα δὲ τοῦ ἑνός, τί χρὴ εἶναι. εἵπωμεν γάρ οὖν. οὐκοῦν ἐν μὲν οὐκ ἔσται τᾶλλα. πῶς γάρ; οὐδὲ μὴν πολλὰ γε · ἐν γάρ πολλοῖς οὖσιν ἐνεῖη ἂν καὶ ἐν. εἰ γάρ μηδὲν αὐτῶν ἔστιν ἐν, ἅπαντα οὐδὲν ἔστιν, ὥστε οὐδ' ἂν πολλὰ εἴη. ἀληθῆ. μὴ ἐνόντος δὲ ἑνός ἐν τοῖς ἄλλοις, οὔτε πολλὰ οὔτε ἐν ἔστι τᾶλλα. οὐ γάρ.

οὐδὲ γε φαίνεται ἐν οὐδὲ πολλὰ. τί δῆ; ὅτι τᾶλλα τῶν μὴ ὄντων οὐδενὶ οὐδαμῇ οὐδαμῶς οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχει, οὐδέ τι τῶν μὴ ὄντων παρὰ τῶν ἄλλων τῷ ἔστιν · οὐδὲν γὰρ μέρος ἐστὶ τοῖς μὴ οὖσιν. ἀληθῆ. οὐδ' ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔστιν οὐδέ τι φάντασμα, οὐδὲ δοξάζεται οὐδαμῇ οὐδαμῶς τὸ μὴ ὄν ἐπὶ τῶν ἄλλων. οὐ γάρ οὖν. ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστιν, οὐδὲ δοξάζεται τι τῶν ἄλλων ἐν εἶναι οὐδὲ πολλὰ · ἄνευ γάρ ἑνός πολλὰ δοξάσαι ἀδύνατον. ἀδύνατον γάρ. ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα οὔτε ἔστιν οὔτε δοξάζεται ἐν οὐδὲ πολλὰ. οὐκ ἔοικεν. οὐδ' ἄρα ὅμοια οὐδὲ ἀνόμοια. οὐ γάρ. οὐδὲ μὴν τὰ αὐτά γε οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ ἀπτόμενα οὐδὲ χωρὶς, οὐδὲ ἄλλα ὅσα ἐν τοῖς πρόσθεν διήλθομεν ὡς φαινόμενα αὐτά, τούτων οὔτε τι ἔστιν οὔτε φαίνεται τᾶλλα, ἐν εἰ μὴ ἔστιν. ἀληθῆ. οὐκοῦν καὶ συλλήβδην εἰ εἵπομεν, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, οὐδὲν ἔστιν, ὀρθῶς ἂν εἵπομεν; παντάπασιν μὲν οὖν. εἰρήσθω τοίνυν τοῦτό τε καὶ ὅτι, ὡς ἔοικεν, ἐν εἴτ' ἔστιν εἴτε μὴ ἔστιν, αὐτό τε καὶ τᾶλλα καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πάντα πάντως ἐστὶ τε καὶ οὐκ ἔστι καὶ φαίνεται τε καὶ οὐ φαίνεται. ἀληθέστατα.

This offline edition was generated from the canonical TEI text.

bookstacks.org